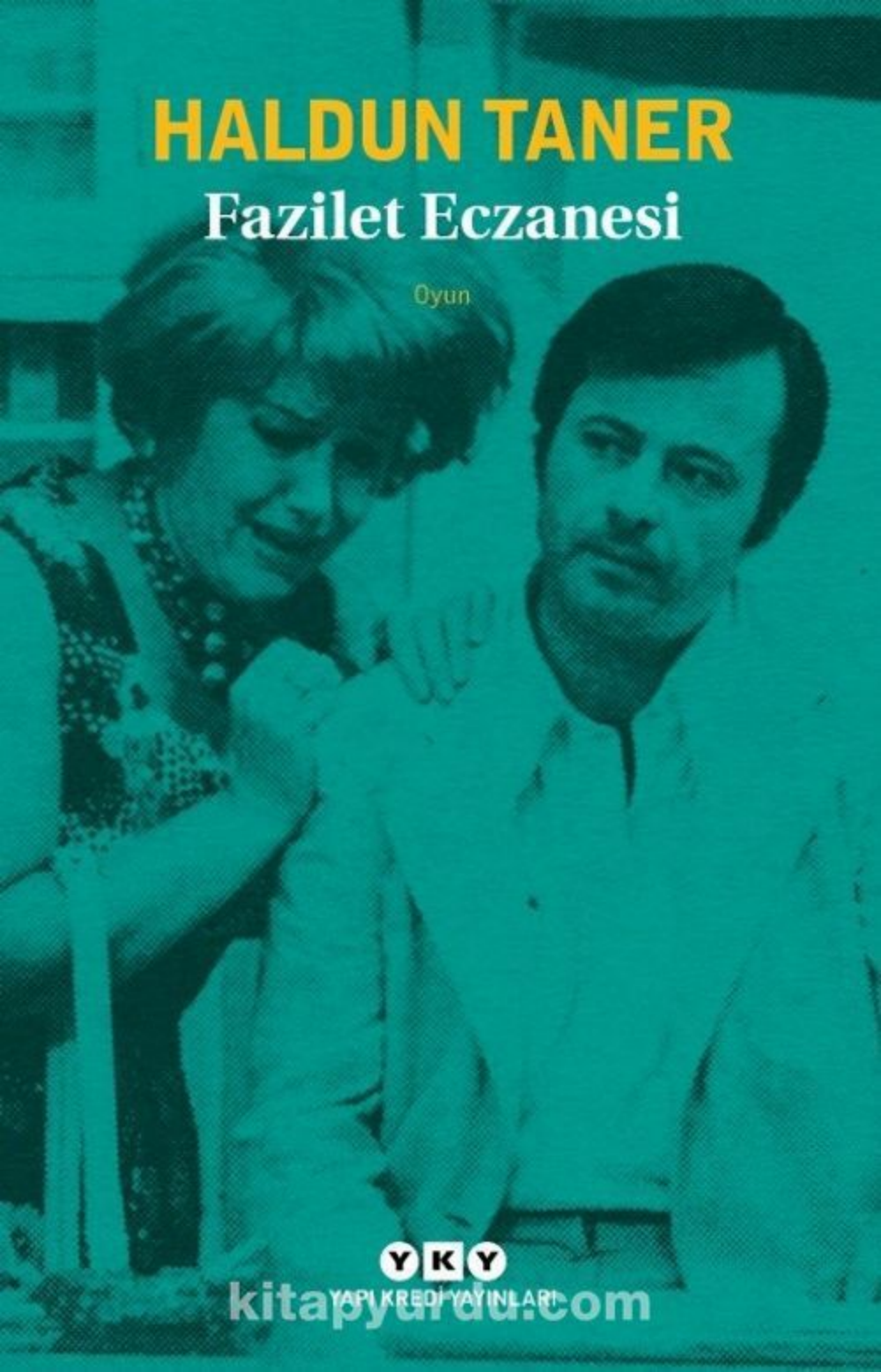
HALDUN TANER

Fazilet Eczanesi

Oyun

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

kitapyurdu.com

Fazilet Eczanesi

Haldun Taner

Bu oyun 15 Şubat 1977 günü aşağıdaki görev dağılımı ile Ankara Devlet Tiyatroları Küçük Tiyatroda sahnelenmiştir.

KİŞİLER

Sahneye Koyan Haldun MARLALI Dekor-Giysi Hüseyin MUMCU

YUSUF Oytun SANAL

Erdoğan EGEMEN NACİYE Asuman ATACERİ ÜNAL Mehmet GÖKÇER RECAl Engin ŞENKAN

Haydar GÜLTEPE REFET Babür NUTKU EMIRERI Bahadır ÖZYURT

LEMAN Birol UZUNYAYLA MUADELET Melek TARTAN

Rüçhan ÇALIŞKUR GÖZLÜKLÜ

ADAM : FaikARTUK SADETTİN : Yalın TOLGA KAZIM : Süha TUNA

Barış EREN

ANDON : Haydar GÜLTEPE ELENİ : NurÖZDOĞAN

FAZİLET ECZANESİ

Vaka 1950 yıllarında bir Boğaziçi eczanesinde geçer. I. Perde 28 Ağustos. II. Perde: Bir gün sonra. III. Perde: 30 Ağustos. Üç perdenin de ortak dekoru: Eski üslup bir Boğaziçi eczanesi ve önündeki yolla nhtım. Sahnenin sağ köşesinde bir rıhtım bankı. Gerisinde bir incir ağacı. Dallarında ağ ören iki Rum kızı. Solda sahilde balık tutan çocuklar.

Eczane (tülden) camekanı kapısı vitrini ve tabelası ile tam olarak görülür. Tabelada FAZİLET ECZANESİ, mesul müdür: Sadettin Dertsavar kelimeleri belirli olarak okunur.

Solda sağda dipte klasik ecza dolapları. Üstlerinde paketler, şişeler. Orta yerde kasa ve sipariş masası. Hesap makinası. Yanda "Veresiye muamelemiz yoktur" yazısı. Dipte buzlu camlı bir kapı. Üzerinde *Laboratuar, Girilmez* kelimeleri. Onun yanında yan sokağa açılan bir kapı. Sağ duvarda pencere, önünde masa, iskemleler. Daha ön planda tartı. Solda ilaç bekleyecek müşteriler için iskemleler. Duvarda eski model telefon.

Arka duvarda Sadettin Beyin Eczacı Mektebinden çıktığı yıllara ait bir fotoğraf. Yanda Atatürk'ün bir resmi. Pandüllü bir eski saat. Bir barometre. Kanarya kafesi. Daha yanda tenkiyeler.

İki basamakla inilen eczanenin önünde üç iskemle. Birinde tapucunun daktilosu. Eczane duvarında "İstida" yazılı bir karton. Kesitin sağ yan duvannın

SEFA Ertan SAV AŞÇI POSTACI Erdoğan EGEMEN FÜSUN GülserenOKBURAN VlÇEN Orhan ARAL SADUN Faruk GÜNUĞUR

Faik ARTUK MELDA Füsun GÜNUĞUR

Ayşe ERDURAK ALEV Ayşe ERDURAK

Deniz ALVER

RIZA Mehmet BÜYÜKAĞAOĞLU PEHLiVAN Kaya AKARSU TAHSiN Nurtekin ODABAŞI ERCÜMENT Barış EREN KÖSE MUTU Mehmet BÜYÜKAĞAOĞLU ÇOCUKLU

KADIN NurÖZDOĞAN AYTEKIN Faik ARTUK ALMAN KIZ Rüçhan ÇALIŞKUR POLiS Haydar GÜLTEPE GENÇ KIZ Deniz ALVER DELİKANLI Erdoğan EGEMEN

Reji Asistanları Orhan ABAL Barış EREN

Işık Zekeriya GÜNGÖR Kondüvit Rıza ŞAHiN Suflöz Nur ÖZDOĞAN

arka tarafında kalın gövdesi pencereden de görülen bir incir bulunduğu anlaşılır. Vitrinin üst kornişlerinde mor salkımlar. Perde loş bir ışıkla hafif bir müzikle açılır.

İlk gördüğümüz donmuş bir tablodur. Tül vitrini ile kapısı ile tam olarak görünen *eczane.* Sırtı dönük bir genç. Elindeki süpürge ile hareketsiz durur. (Yandan görünür. *Otuz beş yaşlarında saçları hafif ağarmış, sevimli bir adamdır.)*

YUSUF - Bu gördüğünüz bizim eczanenin resmi. Tam on yıl önce çekilmiş sırtı dönük duran on yıl önceki benim. Resim denizden çekildiği, haberim de olmadığı için poz vermemiştim. Sabah saatleri başka olur Boğazın. Gün boyunca İshak Paşa yalısının önünde bir çağlayan gibi fo-şurdayan bu çırpıntılı lacivert sular, sabahleyin uyanırken, açık mavi, durgun,

kırışıksızdırlar. Beykoz'dan inen ilk vapur. Uzakta bir kuyu çıkrığı, cami avlusunda bir takunya sesi. Leman Hanımın gün görmüş bahçesi ile mezarlığın arasındaki bozuk yoldan bir çöp arabası. Ne var ki uzun sürmez bu mahmurluk. Biraz sonra küçük, uçan bir rüzgâr parçası kopup gelir, bizim baba incirin yapraklarını hışırdatıp geçer, arkadan bir daha. Deniz kırışmaya, Boğaz uyanmaya başlamıştır artık. *(Bir kepenk)* Erkencilerden biri de Pehlivandır. Kadayıfçı. Müşterisi de olsa bari. *(Örs)* Derken demirci. *(Hızar)* Oduncu. Malsahi-bimiz Müteahhit Tahsin Beyin ekskovatörleri. *(Ekskavatör uğultuları). (Kris kraft)* Bu da hariciyeci Sadun Beyin Kris Kraftı. Köy artık ayaklanmış demektir. İşte bizim eczanenin içi beğendiniz mi? Kasada oturan Naciye Abladır. *(Ünal ıslık çalarak gelir.)* Şu da Ünal. Sadettin Beyin, yani ustanın oğlu. İki yıldır eczada çakıyor. Çakar tabii. Aklı fikri heykelcilikte. Emir eri mühim değil, o ilaç bekliyor. Tavla oynıyanlan da takdim edelim. Emekli Karantina Doktoru Recai Bey sağdaki, Tapucu Refet soldaki. Müsaadenizle ben de o zamanın içindeki yerimi alayım.

(Sahne gerisinde değişip önlüğünü giyerek arkadan eczaneye girmek üzere kaybolur.)

BİRİNCİ PERDE

REFET - Cihorü dü.

RECAİ - Pencü yek.

REFET - Şu do şeşü yek, efendime söyleyim. (Büyüyüp; *yaklaşan Chris Craft gürültüsü ile hepsi irkilirler. Başlarla takip.)*

REFET - Johnson 50 beygir. Irak kralınmkinin aynı.

RECAÎ - Arkada kayan kız kim?

ÜNAL - Müteahhit Tahsin Beyin kızı

YUSUF - Hani şu ustaya illet olan madara herif.

RECAİ - Şu da şeşü dü. Kızı fıstık ama.

YUSUF - Grekoromenci imiş.

ÜNAL - *(Laf değiştirmek ister)* Başka laf yok mu?

YUSUF - Vay. Dalgayı taşladık galiba.

RECAİ - *(Naciye'ye)* Ne oldu sizin tahliye meselesi hemşire hanım?

NACİYE - Temel ruhsatını almış. Projeyi de tasdikten geçirdi.

RECAİ - *(Ünal'a)* Ne yapacakmış sizi çıkarıp?

ÜNAL - Blok apartman dikecekmiş.

RECAİ - İki daire yapsa her kata. İkişer bin de alsa her daireden. Eder mi sana mahiyye 16 bin lira. Altına da dükkân yapar artık. *(Yusuf bir şişe ve paketle laboratuvardan gelir)*

YUSUF - Bankalara kiralıyacakmış.

REFET - Kuru gürültü. Dubara.

YUSUF - *(Paket ettiği ilaçları emir erine uzatıp)* Sarı tozdan sabah akşam alınacak, yarım bardak suda bir kahve kaşığı. Söyle bakayım.

EMİR ERİ - Siyah tozdan üç öğün alınacak bir bardak suda yarım kahve gaşığı.

YUSUF - *(Bir kâğıda yazar)* Dört yanı temizliyor adam. Hani saç keserler çocukların sıfır numara. Önde kakül bırakırlar. Ona döndü sizin dükkân. .

NACİYE - *(Refet'e)* Rapor gönderip mehil istemekle dava kazanılır mı, Refet Bey?

REFET - Kanun vermiş mi sürünceme hakkını? Uğraştırırız hiç olmadı. Bir şene bir senedir. Kim öle kim kala.

YUSUF - Herife bak be. Bütün hesabı başkalarının ölümü üzerine. *(Emir erine kâğıdı verir)* Al götür bunu. *(Yine motorun gürültüsü)*

ÜNAL - Sandallara taslatacak keriz.

YUSUF - Avni Beyin oğlu sordu senin satılık sandalı.

ÜNAL - *(Gözü parlıyarak)* Yapma! *(Recai bakar)*

YUSUF - Yol parası yapacak oğlan.

RECAİ - Hâlâ İtalya hülyası mı?

ÜNAL - Erdoğan'dan telgraf bekliyorum. Geldi mi yallah. Çalıştığı fabrikada iş bulacak. Nasıl olsa bir odam var, diyor.

YUSUF - İsveç'e git diyorum ben. Ne diyordu Aykut. İsveç'te her genç kızın müstakil garso-

niyeri varmış, şahsına mahsus.

ÜNAL - Ben Roma'yı heykel için istiyorum daha çok.'Yok birader burda beklemenin âlemi.

Yüksel kadar olmasın. Vapurda yağalık yapmış. Hamburg'dan da otostop.

RECAİ - Yüksel jigololuk da etmiş.

YUSUF - Köpek gezdirmeye üç mark veriyorlar-

mış. REFET - *(Keyifle oynayarak ve şarkı mırıldanarak)*

Cihar attım şeş oynadım. Yine felek yendi

beni.

ÜNAL - İskelede şunu göreyim sandal işi için.

YUSUF - Hani ders yapacaktın babanla.

ÜNAL - İşi çıktı dersin moruğa. Sandaldan bahsetme.

RECAİ - *(Dışarı çıkmıştır yan bakarak)* Bu inciri de sökecekler mi?

YUSUF - Sorar mısınız?

REFET - İnsan Allahsız olduysa... *(Faniyi kazanmıştır)* İşte böyle oynanır bu meret.

RECAİ - Ne olmuş yani. Ödeştik. *(Yeni bir parti için pulları dizerler)*

LEMAN - (Zembille girer) Günaydın. E ne var, ne yok Naciye Hanımcığım? İşler nasıl?

NACİYE - Bildiğiniz gibi, kesat.

LEMAN - Sadettin Bey meşgul galiba.

NACİYE - *(Başı ile laboratuvarı gösterir)* Kaç gündür havan doğuyor içerde. Allah hayırlara

tebdil etsin.

LEMAN - Yeni bir ilaç çıkaracak belki, fena mı?

NACİYE - Şimdiye kadar çıkardıklarına benzer-se.-

RECAİ - *(Denize bakarak)* Düştü yine kız.

LEMAN - Adama bak deniz kızı gibi çekiyor mo-töre.

RECAİ - Nazar değdi. Ne güzel kayıyordu.

YUSUF - Nazar değmişse *(Refet'i işaret eder)* Tapucunun nazarı değmiştir. *(Refet'e)* Esnaf bi-le denemiş senin nazarını Refet Bey. Sabah siftah seni gören dükkânını kapıyormuş.

LEMAN - *(Masadaki heykelciğe çarpmıştır) O* ne o?

NACiYE - Heykel.

YUSUF - Deniz kızının.

MUADELET - *(Çıkagelir, 45 yaşlarında ama kendini daha genç sanan şimdi aşın neşeli, biraz sonra dalgın ve düşünceli, huzursuz, saçları önüne düşmediği halde ikide bir çok tesirli olduğunu sandığı sert bir baş hareketiyle onları arkaya atar gibi bir tiki olan bir kadındır, ihtiyatla sokağa bakar sonra Naciye ile Şehnaz'm yanına sokulup bir sır verir gibi)* Hiç belli etmeden bakın. O adam yine peşimde.

NACÎYE - Hangi adam?

MUADELET - Gözlüklü.

YUSUF - *(Eczanenin önüne çıkmıştır bakar)* Hüsnü kuruntu, yoluna gidiyor. *(Gözlüklü ağır ağır eczanenin önünden geçer gider. Yusuf laboratu-vara gider)*

MUADELET - Siz öyle bilin.

REFET - Kimmiş bu adam. Hâlâ anlaşılmadı mı?

LEMAN - Kimse bilmiyor köyde. Hep yalnız geziyor.

MUADELET - Ne kadar sıcak değil mi bugün? *(Entarisini havalandırır)* Yoksa bana mı öyle geliyor? *(Hasır el çantasından çıkardığı bir romanı Naciye'ye uzatır)* Affedersiniz bir kâğıt çıktı içinden. Bilmeden okudum.

NACiYE - *(Muadelet'in romanının içinden çıkarıp*

verdiği kâğıda telaşla bakar) Eski bir şiir. Beğenip kopya etmişimdir. Bir yerden.

MUADELET - 1935 tarihi var altında. Belki size yazılmış.

NACİYE - *(Telaşlı)* Yo ne münâsebet. *(Gülmeye çalışır)*

MUADELET - Adını çok severdim. "Sen gidersen" Bir de şu mısra. Bir sitem sayhası olurdu o zaman ömrümüz.

NACiYE - Benim de hoşuma gitmişti o zaman. Çocukluk.

MUADELET - *(Tartıya çıkıp tartılır)* 300 gram almışım yine.

REFET - *(Tavlayı afi ile kapıyarak)* Mars derler buna beyim. Geçmiş olsun.

RECAl - Zar gelince elbet.

YUSUF - *(Naciye'ye)* Tefrikasını okudunsa ver de bulmacasını yapalım şunun yenge. .

REFET - Ben sıra bekliyorum deminden beri.

YUSUF - Sen eline geçirdin mi tamam, hadi al yine. Dışını vereyim. *(Verir)*

LEMAN - *(Naciye'ye)* Saniye çıktı geldi dün Ni-gâr Hanıma.

NACiYE - A! niye?

LEMAN - Kocası yine doğmuş.

MUADELET - Eli kırılsın.

LEMAN - *(Naciye'ye)* Bu adamdan hayır yok ona. Kalk gel diye yazacağım. Burda elbirliği ile uygun bir koca buluruz elbet.

YUSUF - Ben alırım iyi çeyiz döşerseniz.

LEMAN - Uysal kızdır neme lazım. Sanat okulunda da okudu. *(Naciye'ye)* Burda eczanede gösteririz. Kimi düşündüm bil. İskele memuru Hüsamettin'i.

YUSUF - Kim dedi size burası evlendirme dairesi diye.

LEMAN - A Naciye Hanımı da burada göstermedik mi Sadettin Beye.

NACİYE - *(Dalgın)* Doğru siz aracı olmuştunuz.

MUADELET - Uğurludur bu eczane neme lazım.

NACİYE - Artık orasını Allah bilir.

LEMAN - Tövbe de Naciye Hanım Allahın gücüne gider.

NACİYE - Hiç unutmam. Şurada sizin oturduğunuz yerde oturuyordum. Şöyle bir baktı göz-lüğünün üstünden. Tarttı biçti. Bu dekora gidip gitmiyeceğimi ayarladı. Kasiyere de ihtiyaa varmış ki, tamam dedi. O gün bugündür kasada oturuyorum işte.

MUADELET - Üstünüze o kadar titrer.

NACİYE - Hastalanırsam eczanenin işleri aksar diye.

LEMAN - Sizi duyan da onu paragöz bir şey sanacak.

MUADELET - Yoo Sadettin Beyimize laf söyletmeyiz hanım.

NACİYE - Siz yerliler birbirinizi tutarsınız zaten.

LEMAN - Ne demek. Sizi de ayrı severiz. Ama siz de böyle konuşmazdınız evveli. *(Sadettin kapıda belirmiştir ama görmezler)*

NACİYE - .Vallaha canıma yetiyor bazı. Bak Goncag.ül'e sadakor rengi tişört gelmiş; yanaş yanına yanaşabilirsen. Şu sırtımdaki entarinin rengi attı. Dört yıldır onu giyiyorum. E ben de

insanım a canım. Baba evinde üvey anadan kan kustum. İlk kocamla bir yıl yaşadık dört yıl hastabakıalığını ettim. Dedim ya Rabbim bana kısmet etmemiş. Biraz da kendi inadından sağ olsun.

LEMAN - Elin yabanı kurmuş karşı mahalleye modern lüks eczaneyi, bütün raflar pırıl pırıl dizi dizi Avrupa ilaçları.

SADETTİN - *(Bir ara durmuş onlara kulak kabartmıştır. Laboratuvarın eşiğinden elinde havan ilerler. Altmış yaşlarında beyaz kabarık saçlı, gözlüklü, kalender, cana yakın bir adamdır.) (Leman'a)* Şu havanı görüyor musun Leman Hanım, şu havanı? *(Onu kolundan tutar la-boratuvarın açık kapısından görünen teraziyi göstererek)* Bir de şu teraziyi. Eczacılığın anası evladı, olmuşu olacağı, namusu haysiyeti budur işte. Yoksa selefon ambalajlı cicili bicili kutularla vitrin avcılığı değil. Değil mi öyle Recai Bey? Değil mi tapucu?

RECAİ - Ona ne şüphe?

SADETTİN - *(Havanı ezerek)* Ne anladım ben dozaj makinası ile yapılan ilaçtan. Sade toz ezmez bu havan. El ayasının sıcaklığı ile insan sevgisi de karışır ilacın terkibine.

RECAİ - Çok doğru.

SADETTİN - Her nabza ayrı şerbet. Her bünyeye ayrı ilaç. Böyle feyz aldık biz Mehmet Refi Bey hocamızdan.

RECAİ - Nur içinde yatsın.

SADETTİN - Kim kimi yendi?

REFET - Ben.

SADETTİN - Yine sarhoş yakalamışsındır adamı. *(Devamla)* Amerikan bünyesine uygun ilaç Türk bünyesine uygun gelir mi?

RECAİ - Tegaddi sistemlerinin farkı.

SADETTİN - Canını sevsinler senin. Bir kere de itiraz etsene Allahın kulu. Şimdi diploma fi-lan da sormuyorlar biliyor musun?

RECAİ - Toptancıya bir telefon. Değil mi? 100 adet C vitamini, 50 tane teramisin, 25 tane diyostin. Al sana eczane.

SADETTİN - Bir sürü de simsar türedi arada. Fabrikadan alıp dükkânaya satarak zengin oluyorlar.

LEMAN - Bu müteahhit Tahsin Bey de öyle imiş.

SADETTiN - Ünal nerede?

NACiYE - Denize gitti galiba.

MUADELET - *(Heykeli işaret eder}* Bu da deniz kızı.

SADETTİN - *(Sadettin lahavle çeker)* Leman Hanım ağnlardan ne haber?

LEMAN - *(Tahtaya vurur)* Hayret öyle bir hafiflik var ki. *(Başını sağdan sola çevirir)* Başımı çe-virem ezdim şu yana. Sol taraftaki kırk yıllık ağnlar yalan oldu âdeta.

SADETTİN - *(Onu büyük bir dikkatle dinlemektedir.)* Evet.

LEMAN - Muhtar Paşanın Firdevs Hanımefendiyi tanır mısınız bilmem. Beylerbeyi'nde otu-rurlar. Ona verdim sizin güllaçtan. Gece gündüz duaanız o da. "Avrupa'ya çamur banyolanna

gittim de kâr etmedi. Lokman mı sizin Sadettin Bey" diyor.

SADETTİN - E, biz bu saçlan değirmende ağartmadık.

KAZIM - *(Elinde gazeteye sarılı bir şişe olduğu halde gelir. Miralay Kazım Bey 70-75 yaşların'da iri yarı mehabetti duruşlu kalın kaşlı bir ihtiyardır. Yüksek tansiyonu olduğundan başını durmadan iki yana sallar. Konuşması da hâlâ komutanlık zamanındaki gibi vakur ve mehabetli-dir.)*

SADETTİN - Vay gözümün nuru efendim. Hoş geldin Miralay Beyciğim. Ne zamandır mü-tehassırdık. Buyurun, şöyle buyurun.

KAZIM - Sağ olun. Bir top sesleri geliyor sabahtan beri. Endaht mı yapılıyor acaba?

SADETTİN - Hayır dinamit. Kayalan patlatıyorlar.

KAZIM - Öyle mi? *(Elindeki paketi uzatır)* Yine başım dönüyor çok. Sol kolumda mütemadi bir ağrı. Toplayıverdim şunu.

SADETTİN - Allaha emanet. *(Alır Yusuf a verir)* Emredersiniz.

LEMAN - Bana müsaade.

SADETTİN - İlaca devam.

LEMAN - Ara versem birkaç gün.

SADETTİN - Niye?

LEMAN - Ağrılara iyi geldi de, ayıptır söylemesi, kurdeşen gibi kırmızı bir şeyler döküyorum şimdi.

SADETTİN - Hımm! Salisilat miktarı ağır geldi demek karaciğere. İyi ki söylediniz. Yarın

başka bir tertip yapayım.

LEMAN - Zahmet oluyor size her gün.

SADETTİN - Ne demek. Hem. size, hem tıbba hizmet. İnsan araya araya bulur.

KAZIM - Yaşa Sadettin Bey, bravo. Tıpkı bizim topçuda nizam atışımız gibi.

LEMAN - Sağ ol, var ol. Elin dert görmesin.

SADETTİN - Hayır dua edeceksen bana, havanın durmasın de, Leman Hanım. *(Not al-maktadır)* Yeni tertibi bu gece Yusuf la yollayacağım. Tecrübe edip yarın uğrayın.

LEMAN - Gelirim. Tecrübe tahtası oldum ama

bak derdime şifa buluyorsun neme lazım. Hoşça kalın. *(Naciye'ye)* Ha söylemeyi unuttum. Agop'a mercan gibi barbunya gelmiş. Ağzınıza layık.

NACİYE - Öğle paydosunda alırım. *(Leman çıkar)*

YUSUF - Üç harfli bir kelime söylesenize bana. Mürekkep kurutmaya yorarmış.

REFET - Kül.

YUSUF - Olmuyor. Sonu H ile bitecek.

SADETTİN - Rıh.

YUSUF - Hay aklınla yaşa usta.

SADETTİN - Şu gazetenin paçavrasını çıkarıyorsunuz be. Bizim olsa neyse. Terzi Viçen'in. Doktor tarihi romanlar okur, tapucu ölüm haberlerini hatmeder. Bizim hanım tefrikalara dadanmış.

NACİYE - Onu da mı çok görüyorsun?

SADETTİN - *(Devamla)* Bu da çapraz kelimleri halletmese uyku tutmaz. *(Muadelet'e)* Hal hatır sormayı unuttum. Nasıl oldun kızım?

MUADELET - Hep öyle Sadettin Bey. Bilhassa geceleri. Uyuyacağıma yakın sanki içimde hop diye bir şey düşer gibi oluyor. Kalp diyorum muhakkak.

SADETTİN - Allaha emanet. Vagatoni, bilmez miyim?

MUADELET - Bana başka bir ilaç verseniz. Öbürüne alıştı mı bünye nedir?

SADETTİN - Ben anlamadım mı senin yine neden geldiğini. Külahları değiştiririz bak karışmam. Hani tövbeler etmiştin?

MUADELET - Yo değil inan olsun.

KAZIM - Öf of. Bir de ter basıyor geceleri.

RECAİ - *(Küçük çantasından kulaklığını ve tansiyon aletini çıkarır)* Sizi bir dinlesem.

KAZIM - Fena olmaz. *(Doktor kenarda Miralayın tansiyonunu ölçer sonra kalbini dinler. Bunların yapıldığı sırada dışarda çocukların van tu tri oynadıkları duyulur.)*

SADETTİN - Bizim zamanımızda bunun adı ön do turuva idi. Bu oyunu bile Amerikanlaştırdık be.

REFET - Bakıyorum Amerikalıları sevmiyorsun

Sadettin Bey. SADETTİN - Bırak allasen kendi kıtalarını bile

başkalarına keşfettirmiş herifler, *(tki Rum*

balıkçı birbirleriyle Rumca konuşarak ağları

toplarlar)

RUM BALIKÇI - Kalimerasis Sadettin Bey.

SADETTİN - Kalimara Andonaki.

RECAİ - Kalbi beğenmedim. İstirahat etseniz biraz.

KAZIM - Patlıyorum evde tek başıma. Adam " sende. İş olacağına varır. Bizimkisi zaten yük olmak başkalarına.

SADETTİN - Ne münasebet. Ben size Kalminal Sadettin vereyim.

KAZIM - Zahmet etme canım! *(Balıkçılar ağları toplamış giderken durur megafonu dinlerler) (Dışardan bir megafon: Alo alo. Dikkat bu akşam iskele gazinosunda açık sinemada Türkiye'nin en büyük dram ve komedi sanatkârı, memleketin medarı iftiharı, Sefa Şensoy ve arkadaşlarından üç perdelik komedi: Paşa Hazretleri. Ayrıca yakın şarkın eşsiz saz söz dans yıldızı Alev Atanur'dan Şark Dansları, alaturka*

alafranga konser. Bu akşam iskele gazinosunda.) (Rıza kapıda görünür, el ilanları dağıtıp içeri girer. Şehnazla Muadelet ilanları alırlar, balıkçılar gider.)

KAZIM - *(Üzerinde ölüm işareti bulunan şedit zehirler dolabının kırmızı camekânını işaret ederek)* Bu senin edviyeyi semiyeyi şedide dolabını her gördükçe üzerindeki bu kuru kafa bana... şeyi hatırlatır.

SADETTiN - Neyi?

KAZIM - *(Bulamaz)* Hay Allah!

REFET - ölümü.

KAZIM - Yok efendim.

YUSUF - Elektrik santralini.

KAZIM - Yok bee. Ha buldum. Felt Marşal Fon Maenzan'i. Harbi umumide Almanların bir fedai alaylan vardı. Fon Kakenze'nin idaresinde. Onların da serpuşlarında böyle ölü kafası bulunurdu.

REFET - Neden acaba?

KAZIM - Esnayı harpte en tehlikeli vazifeleri bu alay mensubûni deruhte ederdi de ölümden pervalan yoktu.

RECAÎ - Allah Allah.

KAZIM - Bendeniz Galiçya'da iken, bu alayda vazife görmüş bir Alman asılzadesiyle tanışmıştım. Oberst Fon Beck.

YUSUF - Hitler General Beck diye birini astırdı idi, o olmasın?

KAZIM - Yok bre gafil. O Galiçya'da yaralandı, bilahare Karlsbad'da vefat ettiydi! Rus Kuvayı Milliyesinin cenubi şarki istikametinde giriştiği ihata harekâtında Kazak alayı sağ cenahımızı tehdit ediyordu. .Bir dakika (Bir

mum kutusu alıp kor) Oberst Fon Beck'in dokuzuncu süvari alayı burda. *(Bir kutu daha kor)* Bizim sekizinci topçu alayı ise şu mevkide bulunuyordu. Bilmem arz edebiliyor muyum? Şimdi Rus kuvvetlerinin dizdarları şu istikametten sarkınca... *(Laboratuvar tara-findan bir şangırtı)*

NACİYE - Kedi bir şey devirdi galiba.

SADETTiN - Hey Yarabbi. *(Laboratuvara yürürken Yusuf a)* Kaç kere söyledim, sana şu

pencereyi açık bırakma diye. *(Yusuf laboratuvara girer arkasından Sadettin seslenir)*

SADETTİN - *(Telaşla)* Ne kırılmış?

YUSUF - *(İç*erden>ldrar şişesi.

SADETTiN - O bir şey değil. Alkol eter şişeleri var orda. *(İçerden)* Ocak yanarken bir dev-rildi mi diri diri yanarız Alimallah. Sağlamını ayrı koy.

MUADELET - Teyzeminki mi kırılan? Bizimki Ki-sarna maden suyu şişesinde idi. *(Laboratuvara girer)*

KAZIM - *(O da laboratuvara doğru seğirtir)* Benimki zeytinyağ şişesinde idi.

SEFA - *(Eczaneye girer. Orta yaşlı, topluca, saçları beyazlaşmış, yüzü belki de alkolden kırmızı, aykırı renkte nefti bir kostüm giymiş bir adam, elinde valiz vardır.)* Sizde C vitamini bulunur mu?

NACİYE - Tablet mi, ampul mu?

SEFA -Tablet. *(Naciye ilacı dolaptan alıp ona uzatırken şaşkınlığından düşürür) Naciye]*

NACİYE - *(Hâlâ şaşkınlığını yenememiştir)* Müslim sen! ,

SEFA - Ne arıyorsun sen burda?

NACİYE - Ya sen?

SEFA - *(Eğilip yerden ilacı ve ilanı alarak)* Turneye geldim.

NACiYE - Nasıl? *(ilandaki resmi gösterip)*

SEFA - Sefa Şensoy benim. Müslim diye komedi aktörü olur mu? Adımızı değiştirdik.

NACİYE - Hayret.

SEFA - Peki ya sen?

SADETTİN - *(İçerde)* Süpür, iyi süpür. Şişeleri de yerli yerine koy.

NACİYE - *(Laboratuvarda kırıkları ayıklayan grup eczaneye girdiğinden birden toplanır)* Uzun anlatması.

SEFA - *(Durumu kavramıştır)* Ne kadar bunun fiyatı?

NACİYE - 245 kuruş.

SEFA - Buyurun. *(Parayı verir çıkar)*

MUADELET - *(Çıkarken)* Tortuluysa teyzeminki-dir.

KAZIM - Benimki koyucadır. Koyu da değil de kehribar rengi.

YUSUF - Amma yaptın artık Miralayım.

POSTACI - Selamün aleyküm.

SADETTİN - Aleyküm selam.

REFET - Şu resmi zarfı beğenmedim. *(Alır açar) (Sadettin de başındadır.)*

POSTACI - *(İki mektup daha uzatır)* Bu size, bu da Ünal Beye. İtalya'dan.

SADETTİN - Ver ver buraya *(Acele cebine kor)*

REFET - *(Mektuba bakarak)* Bekliyorduk zaten bunu.

NACİYE - İcra emri muhakkak.

REFET - Hayır hüküm hülasası. Elimiz armut devşirmiyor ya, yedi gün içimle itiraz hakkı var. *(Makinesinin başına oturur)* Bir layiha yazıp icra tehiri isteyeceğim.

SADETTİN - *(Kendine gelen mektubu açmıştır)* Ha bak bu iyi.

NACİYE - O ne o?

SADETTİN - Şahap Beyden bizim. Hani o bahsettiğimiz kız meselesi. *(Şehnaz, nedir o gibilerden işaret eder)* Kıbrıslı bir kızcağız canım, eczacıdan mezun, kimsesiz. Aklı başında. Bizim Ünal için düşündü idik.

RECAÎ - Ne iyi olur. Eczaneye bağlanır. Güzel mi imiş?

SADETTİN - Resim de yollamış Şahap Bey. *(Uzatır)* Hiç fena değil. *(Naciye ve Şehnaz bakarlar)*

RECAİ - *(Pek beğenmemiştir)* Ahlakı iyi olsun.

NACİYE - Ünal duruculardan değil ki bey. İtalya'ya gidecek. Boşuna.

SADETTİN - O her tatil gitmeye kalkar. Aldırma.

NACİYE - Beklediği mektup da o galiba. Cebindeki.

SADETTİN - Siz işinize bakın. Ben güttüğüm domuzu bilirim. *(Postacıya)* Nasıl oldu senin varisin?

POSTACI - Sağ ol iyi geldi o ilaç. *(Çıkar)*

KAZIM - *(Recai'ye)* N erde kalmıştık? Topçu ateşi ile düşmanın ikmal kolunu tıkamış olduk. Bilmem arzedebiliyor muyum?

REFET - *(Hararetle yazdığı arzuhali bitirmek üzeredir)* Eder saygılarımı sunarım. 16 kuruşluk pul şuraya. *(Para çantasından bir pul çıkarıp yapıştırır)* Şuraya bir zahmet imza.

SADETTİN - *(Okur, beğenmiştir)* Çok güzel. *(İmzayı atar)*

REFET - Onun üniversite profesöründen avukatı

varsa senin hukuk müşavirin de Tapucu Re-fet. Bakalım kim kimi mat ediyormuş.

KAZIM - *(Sadettin'e)* Sen demin meşguldün eczacı bey. *(Füsuri girer. Leman'm gelini, sansın, zayıf, çok sinirli bir genç-kadındır.)*

RECAİ - Kim bu? Leman Hanımın gelini, değil mi?

YUSUF - Ta kendisi. Kadının Süleymaniye'deki evini, mücevherlerini kül etmiş iki senede.

FÜSUN - Sizde pek bulunmaz ama, Yeni Ecza-ne'ye kadar gitmeye üşendim, bir sorayım ' dedim. Mam bulunur mü acaba?

SADETTiN - Mam yok da mum var. Ter ilacı değil mi? *(Uzanıp alır)*

FÜSUN - *(Memnun alır, parayı Naciye'ye. uzatır)* Buyurun. Ne kadar sıcak bugün, insan ner-deyse denizin içinde terleyecek.

SADETTiN - Bizim eczane serin olur her yerden. Yazın serin, kışın ılık.

FÜSUN -.*(Sadettin'e)* Ercüment sizinle görüşmek istiyordu.

SADETTiN - Buyursun hanım kızım.

REFET - Aldık karan biraz önce. Şimdi cevabını noterden göndereceğim. Bir kopyesini elden vereyim isterseniz. *(Uzatır)*

RECAİ - Yazıklar olsun Ercüment Beye. Kırk yıllık hukuku çiğneyip elin yabancılarına avu-katlık ediyor.

FÜSUN - iş iştir, ahbablık başka.

SADETTiN - Hakkınız var kızım.

FÜSUN - *(Çok dalgın ve sinirli olduğundan demin paketi aldığını unutur. Masanın üzerinde*

duran öbür mum kutusunu alır.)

KAZIM - *(Telaşla)* Bırak hanım o dokuzuncu kolordu. *(Füsun korkup kutuyu atmıştır. Yusuf alıp saygıyla Miralaya verir. Füsun'a da dokuzuncu kolordu öyle alınır mı gibilerden bakar. Füsun çıkar.)*

REFET - Ben notere gidiyorum. Kapanmadan şunu vereyim.

SADETTİN - Harç parası istersin sen. *(Gider hesap makinesinden para alır. Refet'e verir.) (Telefon)* Burası Fazilet Eczanesi. *(Yusufa)* Vi-çen'i arıyorlar.

KAZIM - Bana da müsaade.

SADETTİN - Buyur ilaanı Miralay Bey. Aman kuzum dikkat et kendine.

KAZIM - Eyvallah eyvallah. *(Parasını verecek olur)*

SADETTİN - Acelesi mi var. Gelecek sefere verirsiniz. Yusuf götürsün mü sizi?

KAZIM - (Onuruna *dokunmuştur)* Ben giderim. *(Çıkar) (Yusufda Viçen'e gider)*

SADETTİN - Ben Leman Hanımın ilacını hazırlayayım. *(Laboratuvara doğru gider.)* E Vitamini koyacağım bu sefer biraz.

NACİYE - Her iş bitti Leman Hanımın ilacı...

VİCEN - *(Viçen gelir. 50yaşlarında bir mahalle terzisi. Telefona gider)* Ben terzi Viçen. Arşavir tunes? Vartiğin ısazı şidage". Kalpir tergara-ni niaga v.s.

ÜNAL - *(Islık çalarak gelir)* Mektup var mı bana?

SADETTİN - Yok!

ÜNAL - Tuhat şey.

SADETTİN - Hani ders yapacaktık?

ÜNAL - Boş ver yahu baba. Biliyorum bunları ben. *(Heykelini düzeltir. Sadettin kızıp elinden alır yere atar)*

SADETTiN - Biliyorsun do ondan mı kalıyorsun iki yıldır? Söyle bakayım, hamızı halin formülü ne?

ÜNAL - Vasfı nedir, ne muamele verir biliyorum da formüle geçiremiyorum.

SADETTiN - Asıl o lazım yahu mektepte.

ÜNAL - Eczanede de bu lazım.

SADETTİN - Müfredat programını değiştirmeye mi kalktın kuş kafanla? Kalacaksın yine bu Eylül, artık hatır da dinlemez arkadaşlar.

VlÇEN - Eczane için soruyorlar.

SADETTiN - Ne eczanesi?

VİÇEN - Çıkacaksınız deyi bir şey duymuştur da bizim Arşevir. Dolaplara ilaçlara talip.

SADETTiN - *(Şaşkın şaşkın bakınır)* Nerden çıktı bunlar yahu.

VlÇEN - Ne *bileyim.(Naciye'ye bakar)* Öyle duydum da.

SADETTİN - *(Açık duran telefona atılır)* Satmıyorum, anlaşıldı mı. Satılık malım yok benim.

YUSUF - Allah bilir. Tahsin Beyin dümenidir bu usta.

SADETTiN - Hey yarabbim. *(Bu sırada* Sudun *ve Melda girerler. Sadun boynunda fular, kotra kılığında bir hariciyeci. Melda bikini tarzında döpiyes ve pantolon giymiş. 22 yaşlarında çok güzel bir kızdır)*

MELDA - *(Kulağında su kaldığı için sıçramaktadır)* Su kaldı galiba kulağımda. Ne yapmalı acaba?

ÜNAL - Gliserin.

MELDA - Kayaktan düştüğüm zaman oldu herhalde.

SADETTiN - Daha iyisi kaba kâğıttır.

MELDA - Nasıl kaba kâğıt?

SADETTİN - Leblebici külahı gibi. Sokarsın ucu-

nu kulağına. Öbür ucundan yakarsın. Sıcak hava çeker suyu.

MELDA - A yapamam korkarım.

SADUN - Kazalı şey. Alaturka usul. *(Sadettin'e)* Sizde pnrın ya da oftoklorin bulunur mu?

SADETTİN - Niçin evladım?

SADUN - Gözlerim kanlanıyor denizden sonra.

SADETTİN - Beş dakikanız varsa asma yaprağından sana bir pomat yapayım. Ham maddesi şurada hazır. *(Eczanenin üzerindeki asmayı gösterir)*

SADUN - Mersi. Ben hazır Avrupa ilaa istiyordum. *(Melda'ya)* Söyledim size burada bulunmaz diye.

SADETTiN - Burası klinik eczanedir, hakiki eczane Sadun bey oğlum, ilaç deposu değil. Hepsinin özü sülfat da yine bunun. Yerlisi de Avrupası da. Gerisi çeşme suyu. Kendime yaptığımdan kalmış biraz. Dene bir, nene lazım. (B/r *küçük şişe uzatır)*

MELDA - *(Sadun'a)* Alın artık, verin ben damlatayım. Alışığımdır. *(Sadun ortadaki*

iskemleye yarı yatar kız damlatır) Ben bu eczaneyi daha seviyorum öbüründen.

SADUN - Turist gözü ile bakınca antika bile denebilir. Eczaneden çok aktar dükkânına benzer. Çocukluğumuz burada geçti. J'en suis desabuse yani.

MELDA - Şu klipsim açıldı. Biriniz ilikler misiniz? *(Sadun henüz damlayı gözüne içirmek için yarı yattığından Yusuf ve Ünal kızın kopçesini iliklemek üzere hevesle ilerlerler. Fakat bir an duralarlar. Bundan faydalanan Sadettin onlara hırsla bakar, sonra pür vakar ilerleyip ilikler)*

MELDA - *(Sadettin'e ve Ünal'a bakarak)* Bir telefon edebilir miyim? *(Melda telefona)* Alo, I vvant to talk to Mr. Frisby, ha! Siz misiniz Ayşe Hanım, affedersiniz. Referans için rahatsız ediyorum; ben Melda. Çok iyi. Öbür gün verilecek demek listeler. İnşallah umduğum gibidir. Çok mersi, çok çok mersi. *(Kapar)* Oluyor galiba bu iş.

SADUN - Hangi iş?

MELDA - Fulbright bursu. Dedim ya uğurludur bu eczane.

SADUN - Amerika'da ne tahsil edeceksiniz?

MELDA - Bir tezim var.

SADUN - Ne üzerine?

MELDA - Amerikan Güney Eyaletleri halk edebiyatının, Amerikan Kuzey Eyaletleri edebiyatına tesirleri.

SADUN - (Artık *kalkmıştır)* Çok enteresan. Bende Brezilya halk şarkıları koleksiyonu var, görmek ister miydiniz?

MELDA - Şimdi eve gitmeliyim. Belki öğleden sonra."*(Sadettin'e)* Allaha ısmarladık, babamın kusuruna bakmamanızı rica ederim.

SADUN - Ne oldu?

MELDA - *(Sadettin[1] e)* İnatçıdır çok. İyi adamdır amma, beraber yaşanması güç. Kompleks içinde. Kaptan mektebinde okurken kovmuşlar. Anlıyorum hissini; kinlenmiş herkese, o zaman, o hızla zengin olmuş. Şimdi öç alıyor bir nevi. Anneme de az mı yapmış?

SADETTİN - Sağ ol kızım. Allah cümleyi ıslah etsin.*(Melda ve Sadun çıkarlar. Ünal bir sigara yakar, aksi istikamete doğru biraz hızlı yürür.)*

SADETTİN - *(Yusufa)* Atla velespite. İğneye gitmeyecek misin?

YUSUF - Mihriban Hanımın annesine, komisere ben gideceğim amma, Nihal Hanıma sen yapacaksın usta bir zahmet.

SADETTİN - O niye o?

YUSUF - *(Tırnaklarının ucuna bakarak yarı utanç, yarı övünçle)* Kocası kuşkulanıyor da benden. *(Sadettin lahavle çeker. Yusuf bisiklete atlar gider)*

SADETTİN - Öbür enjektör nerde? *(Gider alır)* Ben şimdi gelirim. *(Ve çıkar) (Dışarda Sefa, Alev, Rıza görünürler. Alev çok genç, civelek, çok kısa eteklikli bir kızdır.)*

ALEV - *(Sefa'ya)* Biz Rıza Ağabeyle pazarı bir dolaşacağız.

SEFA - Olur. Gazinoda buluşalım. *(Alev ve Rıza giderler. Eczaneye bakınır, Naciye'yi yalnız bulduğu için girer)*

SEFA - Anlamadığım bir şey var sen...

NACİYE - Evet burada çalışıyorum.

SEFA - Ne kadar oldu biz görüşmiyeli dur bakayım.

NACİYE - On iki yıl.

SEFA - Ben o zaman Adana'da Sular İdaresinde tahsildardım. Nasıl akıyor zaman rüya gibi. *(Naciye'ye bakar)* Hiç değişmemişsin ama.

NACİYE - *(Hüzünlü gülümser)* Yalan da olsa söyle. *(Dışarı bakar)*

SEFA - *(ilişir)* İnsanoğlu kalıptan kalıba değişiyor işte.

NACİYE - Ben de öyle.

SEFA - Sonunda paskal olup çıktık.

NACİYE - Estağfurullah.

SEFA - Yo yo öyle.

NACİYE - Eskiden de oynardın halk evinde ara sıra. Ne zaman kurdun bu tiyatroyu?

SEFA - Sekiz yıl oluyor. Anadolu'da dolaştık da-

v ha çok. Dört yıl önce bir kere Adana'ya uğradık, yoktun.

NACİYE - O tarihte Kırklareli'nde idik. Nazmi Bey henüz sağdı.

SEFA - *Vah vah* öldü mü kocan? Ahzi asker şubesi reisi idi değil mi? *(Birden lafı değiştirerek)* inan olsun hiç değişmemişsin.

NACiYE - Sen de öyle.

SEFA - Yo yo kocadım ben. Hissediyorum. Demek sen burada çalışıyorsun.

NACiYE - Nazmi Bey ölünce buraya geldim. Amcama. Sonra işte Sadettin Beyle evlendik.

SEFA - Sadettin Bey kim? NACiYE - Eczaa, buranın sahibi. SEFA - Nasıl, mesutsun ya? NACiYE - iyiyim. SEFA - Mesut değilsin Naciye. NACiYE - Nereden pkanyorsun?

SEFA - Çok bedbaht oldum, ihtisasım artık, anlarım.

NACiYE - Mesudum Allaha şükür.

SEFA - *(Ciddi)* Seni bana verseler mesut bir

adam olurdum şimdi ben. NACiYE - Estağfurullah: Kader. SEFA - Ne kaderi, onun bunun oyuncağıyız şu

dünyada. Hepsi bu.

NACiYE - Teyzemi rahat bırak. Ölmüş kadın.

SEFA - Ölmüş olması bize yaptığı fenalığı affettirmez.

NACiYE - Sen evlenmedin mi?

SEFA - Hayır, hay huy içinde yuvarlanıyorum.

işte. Şehirden şehire geçmek. Ateşli başın yastık değiştirmesi gibi.

NACİYE - *(Dalgın)* Yine şiir yazıyor musun?

SEFA - Ne gezer? Bu söylediğim son teşbih bile benim değil. Bir piyesten, *(iç çeker)* Arkama bakınca şu yarım asırlık ömür içinde yaşadım diyebileceğim bir altı ay var.

NACiYE - Bırakalım bunları.

SEFA - Ne geçtüidi ki aramızda bakarsan? Hiç. Sade ahlar, vahlar, şiirler. Of, of.

NACiYE - Ne hakkın var beni böyle üzmeye.

SEFA - Üzülme Naciye, boş ver. *(Dışarda Trupun uydurma bandosunun akordu bozuk*

müziği) Bizimkiler gövde gösterisi yapıyorlar. *(Alev, Rıza ve arkalarından Yusuf görünürler)*

ALEV - Ne sulu şey bu be. Git diyorum asılıyor. Sinekten beter.

SEFA - Kim bu?

ALEV - Eczanenin kalfası mı imiş neymiş.

SEFA - *(Takdim ederek)* Meşhur dansözümüz Alev Atanur kızımız. Naciye Hanımefendi.

ALEV - *(Saygı ile el sıkar)* Müşerref oldum hanımefendi. *(Rıza da saygı ile eğilir)*

SEFA - Bu gece gelmez misiniz bizim temsile. Paşa Hazretlerini oynuyorduk.

NACİYE - Zannetmem.

ALEV - Çok memnun olurduk. » SEFA - *(Kartını yazar)* Ben iki kişilik davetiye vereyim de.

YUSUF - Üç olsun mümkünse.

SEFA - Peki, üç olsun. E bize müsaade.

NACiYE - Güle güle *(Alev Yusuf a somurtur. Oyuncular gider)*

39

SADETTİN - *(Gelir, onların peşinden bakan Yusuf a)* Niye rahatsız ediyorsun herkesi? *(Naciye'ye)* Kimdi o adam. Uzun uzun konuştuğun. Tanıdığın biri mi?

NACiYE - Şey memleketlim. Adanalı. Adı Müslim. *(Yusuf gayri ihtiyari el ilanındaki resme bakar)*

NACİYE - *(Laf değiştirmek ister gibi)* Ben çarşıya gidiyorum. *(Çıkar)*

PEHLİVAN - *(İri yan, pos bıyıklı, saçları jiletle kazınmış babacan bir tip. 50 yaşlarında.*

İçeri girer)

SADETTİN - Merhaba Pehlivan, işler nasıl?

PEHLİVAN - Vallahi bildiğin gibi. O kadar çalışıyorum, yine bed bereket yok. Beddualı mı-

yız nedir? Bazen bırak diyor şeytan her işi, çekil Gönen'e. Kızım çağırıp durur zaten. *(Yusuf onlann konuşmasını fırsat sayıp sıvışır)*

SADETTİN - Dün gece düğüne gittin değil mi?

PEHLİVAN - Nereden biliyorsun?

SADETTİN - Baldızım evleniyor dediydin ya. Gidince de perhizi tövbeyi unutup diktin rakıyı elbet.

PEHLİVAN - *(Gülerek mahcup)* Öyle oldu.

SADETTİN - Bugün basur memeleri azdı tabii. Azacaktı. Bildim de dünden hazır ettim po-

madı. *(Yusufa seslenir)* Yusuf, Pehlivanın fis-tül ilacını ver.

PEHLİVAN - Peygamber gibi adamsın yahu.

Korkulur senden. SADETTİN - *(Dostça koluna girip onu öne çekerek)*

Şimdi söyle bakayım, konuştun mu Sakıp

Beyle? PEHLİVAN - Şu ara işleri sıkışık. Gününde Öde-

meyecek borcunu dedim. *(Ünal ıslık çalarak gelir banka oturur)*

SADETTİN - Üç aya kalmaz ödenir, merak etmesin Niyazi Bey.

PEHLİVAN - Bugün beraber gidelim istersen. Burada bacanağında imiş. Sözünden çıkmaz.

SADETTİN - Öyle mi? *(Seslenir)* Yusuf getir şu pomadı haydi yahu. *(Gelmediğini görerek*

kendi alır uzatır.)

PEHLİVAN - Ne kadar ücreti?

SADETTİN - Lafı mı olur? Almam.

PEHLİVAN - Yo yeminli idik hani. *(İki buçuk lira uzatır.)*

SADETTİN - Seksen kuruş istersin üste. *(Raftan bir ilaç alır)* Dur Pürjol Sadettin vereyim onun yerine.

PEHLİVAN - Kalsın yahu alacağım olsun.

SADETTİN - Uzun etme al. Sen sık sık peklik olursun. Lazım. Bana reklam da oluyor.

PEHLİVAN - Şimdi gidelim mi?

SADETTİN - Hay hay. *(Çıkarken)* Ünal eczaneye bak. *(Çıkarken Yusuf koşarak gelir. Sadettin'in bakışı ile donakalır)*

YUSUF - Affedersin usta sigara almaya gitmiştim. *(Sadettin ve Pehlivan gider)*

ÜNAL - *(Kasada oturmaktadır)* Mektubun gelme-yişi çok aynasız.

YUSUF - Yedi yüze ucuz vermişsin sandalı.

ÜNAL - *(Bir el hareketiyle)* Boş ver.

MUADELET - (Sinir// *ve şaşkın sokaktan geçer. İçeri bir göz atar)* .

ÜNAL - Bir şey mi istediniz?

MUADELET - *(Çekingen)* Yoo hayır. *(O sırada eczaneye giren Melda'yı görerek)* Geçiyordum da. *(Ünal'la Yusuf onun bu hali karşısında birbirlerine bakışırlar, Muadelet girip banka otu-• rur)*

ÜNAL - *(Melda'yı görmemiştir)* Güneş geçti galiba, çatlıyor başım.

MELDA - *(Bir şey satın almaya hazırlanırken bunu duyunca gülümser. Aklına bir şey gelmiştir. Ünal'a)* Bana bir aspirin verir misiniz?

ÜNAL - Buyurun. *(Melda'nın uzattığı parayı alır)*

MELDA - Mersi. *(Yusufa dönüp)* Sizden de bir' bardak su rica edecektim.

YUSUF ^ Hay hay. Derhal. *(Dolduruverir)*

MELDA - Mersi *(Su ile aspirini uzatarak)* Şimdi bunu iğnelisiniz. Başınızın geçmesi için. *(Ünal şaşar)* Babamın bir sözü vardır. Terzi kostümünü dikmezmiş diye.

YUSUF - *(Düzeltir)* Terzi kendi söktüğünü dikemez diyeceksiniz.

MELDA - Anlayış işte. Türkçe idiomatiğim biraz zayıftır. *(Sokaktan Viçen'in sesi. Çırağına seslenir: Ohannes, Ohannes)*

ÜNAL - *(Sırıtıp yayılan Yusuf a bakar) (Yusuf da ne bakıyor diye ona bakar)* Sen bir hava olsana. *(Yusuf gider)*

ÜNAL - Amerika'ya gitmenize aileniz razı mı?

MELDA - Ailemi kim dinler kuzum. Siz beni tanımıyorsunuz galiba. Ben iki kere mektepten kovuldum.

ÜNAL - Beni bir puan geçmişsiniz. Niye kovuldunuz?

MELDA - Bir keresinde gece denize çıplak girmekten. *(Birden korkunç bir çığlık atar) (Ünal yerinden sıçrar. Melda iki eliyle bir arıyı kovmaya çalışarak ağlamak üzere)* Çok korkanm andan.

ÜNAL - *(Atılıp anyı kovar)* Durun korkmayın.

MELDA - *(Arı gidince korktuğundan biraz mahcup)* Çok mersi. *(Yavaş yavaş kendinden emin halini alır. Ünal'a bir sigara uzatır)* Buyurmaz mısınız?

ÜNAL - *(Alır)* İkinci defa neden kovulmuştunuz?

MELDA - Daha mühim bir meseleden. Bana kolejde Merry Widow derlerdi. Şen dul yani.

ÜNAL - Siz gerçekten dul musunuz? MELDA - Öyle gibi bir şey. Hem biz niye birbirimizi hâlâ bizliyoruz kuzum?

ÜNAL - Doğru... Kimdi kocan?

MELDA - Babamın ortağının oğlu, mühendis.

ÜNAL - Niye anlaşamadınız?

MELDA - Ben o zaman sofmorda idim. 17 yaşında. Babamın işgüzarlığı. Palas pandıras söz kesmişler. Herifi nikâhtan sonra tanıdım.

ÜNAL - Nesi hoşuna gitmedi?

MELDA - Feci bir şey. Farkedince nasıl deli oldum.

ÜNAL - Çirkin mi idi?

MELDA - Yakışıklı bile geçinirdi.

ÜNAL - Ahlaki bir kusuru mu vardı yoksa?

MELDA - Hayır.

ÜNAL - Peki seni tiksindiren ne oldu?

MELDA - *(Gayet ehemmiyetle korkunç bir şeymiş gibi)* Mendilini sekize katlıyordu.

ÜNAL - Mendilini mi katlıyordu?

MELDA - *(Nefret ve küçümseme ile)* Evet. Hem de

sekize. Burnunu ya da terini sildikten sonra *(Mendilini çıkarıp itina ile katlayarak)* böyle böyle böyle tam sekize katlayıp, mendilini itina ile cebine koyuyordu. Ben bir erkeğin önce ellerine, sonra dişlerine, sonra da mendil katlayıp katlamadığına bakarım. Küçük ruhlu olurlar mendil katlayanlar. Emin ol böyledir.

ÜNAL - *(Arıyı kovmak için çıkardığı mendili buruşturup cebine kor)* Peki adam ne dedi?

MELDA - Saçma dedi. Direndi. Ailem de tabii. Baktım iş olup bittiye gidecek. Affan'la olan dalgamı çıtlattım. Onu sinirlendirmek için ne lazımsa yaptım.

UNA I - *(Düşünceli)* Affan kimdi?

ME1 A - Some öne. Diyeceğim, insan istemesini bilmeli. Milton ne der: When there is will, there is a way. Nerde ki irade vardır, orada bir yol bulunur.

ÜNAL - Ben de neler istiyorum ama yol bulamıyorum.

MELDA - Ne gibi?

ÜNAL - Öyle bir kartal düşün ki, uçamıyor,

MELDA - Neden?

ÜNAL - Babam kanatlarımın üstüne asit finik şişeleri yığmak istiyor da ondan.

MELDA - Bravo. Sen romana mı olmak istiyorsun Ünal?

ÜNAL - Ben heykeltraşlık tahsili yapmak istiyorum. O, hayrül halefim olacaksın diye tut-

turmuş.

MELDA - Ne demek yani. Kalfa filan mı?

ÜNAL - İstiyor ki eczaneyi ben yürüteyim ondan sonra...

MELDA - Ondan sonraya ne karışır. Fortintleri ne demiş. Benden sonra Tufan demiş.

ÜNAL - Sabah küçük bir heykelini yapmıştım. Sen kayarken.

MELDA - *(Sevinçle)* Benim heykelim mi?

ÜNAL - Evet. Nerde ise atıyordu mezbeleye.

MELDA - Görebilir miyim?(Üna/ *gösterir)* Çok orijinal. Çok sevdim. Bunu bana verebilir misin?

ÜNAL - Tabii.

MELDA - Şimdi bununla hiçbir ilgisi yok ama birden nedense aklıma geldi. Sen Allaha inanır mısın?

ÜNAL - *(Boş bulunup)* Elhamdu... Yoo şey. Neden soruyorsun?

MELDA - Bizim bir stager hocamız vardı da Mis-ter Kirby. İyi bir sanatçı dinsiz olur derdi. Onun için sordum. *(Muadelet yine belirmiştir. Huzursuz bir hali vardır. Elindeki mendili didikler.)*

MELDA - Ben artık gitmeliyim. *(Yusufgelir ve içeri girer. Melda ona)* Şey bana bir talk verir misiniz. *(Yusuf verir) (Melda ayakkaplannı çıkarır içine talk eker. Muadelet'in hayretti bakışları arasında çıkar. Ünal, o gidince bir ıslığa başlar, birden durur. Melda'nın heykeli unuttuğunu fark etmiştir. Heykeli kavrar, kızın arkasından koşar. Yusuf ona bakar, Muadelet onun*

yanına yaklaşır.)

YUSUF - *(Meseleyi anlamıştır)* Yo yo.

MUADELET - Vallahi çok fenayım. Ne olursun.

YUSUF - *(Pencereye doğru giderek)* Ayıp ayıp. Ben duymamış olayım.

MUADELET - Ayağını öpeyim. Ne olursun, intihar edebilirim. Öyle boğuluyorum şu an.

YUSUF - Olmaz. Sadettin Bey duyarsa yüzüne bakmaz. Olmaz *(Ünal girer. Muadelet karar-sız bocalar, sonra ister istemez uzaklaşır)*

ÜNAL - Yine balta mı oldu?

YUSUF - Zavallı kadın.

ÜNAL - Vermedin ya.

YUSUF - Deli misin? *(Laf değiştirmek için)* Ne oldu. Randevu aldın mı?

ÜNAL - Yok yahu, tamamen platonik bir arkadaşlık.

YUSUF - Nükhet'le de öyle dedindi. Biliriz senin platoniğini.

ÜNAL - Ne olmuş Nükhet'e?

YUSUF - Platonikmiş. Geçen yaz, plaja çıkma-dıydı kız çürükten. *(Naciye çarşıdan zenbille gelir. Zenbili içeri laboratuvara götürür)*

ÜNAL - Ben de seni bekliyordum Naciye Abla. *(Çıkar. Naciye kasanın başına geçer)*

SADETTiN - *(Ellerini oğuşturarak keyifle gelir)* Ne var, ne yok?

NACiYE - Füsun Hanmıı gördüm çarşıda. Birazdan geleceklermiş, Tahsin Beyler.

SADETTiN - Buyursunlar.

NACİYE - Bak gün günden dibe gidiyoruz. Yorgunluğun da caba. Şekerin kim bilir kaça çıktı?

SADETTiN - inanır mısın vakit olmadı ölçmeye.

NACÎYE - İla maşallah, Sadettin Bey. Herkesin derdini savar ama, öte yandan bütün dertler de bizi sarar.

SADETTİN - Şair olmuşsun sen bugün, seçili konuşuyorsun. NACİYE - İlaayla, teçhizatıyla 70 bin lira ver-

mezler mi eczaneye? Dürfıev Hanımlar, bak faizle geçiniyorlar. Piyasada para olmadığı için borç verene yüzde otuz faiz veriyorlar-mış. Helak olmaktan da kurtulursun.

SADETTİN - Yani tefecilik. Yahu sen beni ne sandın hanım. Benim helak olduğum filan yok. Sık dişini biraz feraha çıkacağız. Gün doğmadan meşimei şebden neler doğar.

NACİYE - Bir kere de kadın sözü dinle.

SADETTİN - Kadın sözü yatak odasından öteye geçmez.

NACİYE - Benimki orda bile geçmiyor.

SADETTİN - Kadın milleti değil misiniz. Hep aşağı aşağı çekersiniz insanı. Tarihte hangi büyük iş, ilimde hangi büyük keşif kadın aklı ile yapılmış ki. Neydi o herifin adı. Bak Peron'a. Eva Peron'a verdi de yuları, sonunda canını zor kurtardı. *(Telefon çalar Sadettin telefona giderken Naciye'ye)* Elbet benim de bir bildiğim var. Altmış yıllık Sadettin'i hep sen mi idare ettin bugüne kadar. *(Telefona)* Alo, Fazilet Eczanesi, ben Sadettin Dertsa-var. Ha sen misin

Seyfi Bey. Gökte ararken yerde buldum seni mirim. Borç kolay, bende paran kaldı mı senin? Dinle beni şimdi. Güllaç yok yahu piyasada. Modası mı geçti? Güllaçsız eczacılık olur mu yahu? Nene lazım senin, külliyetli miktarda lazım bana. *(Güler)* E arak görürsün ne olacağını gözünü seveyim. Devleti ikballe. *(Tahsin'le Ercüment belirmişlerdir.)*

NACİYE - Ben de kalsa idim.

SADETTİN - Erkek erkeğe konuşalım nene lazım. *(Tahsin Naciye'yi hürmetle selamlar. Sadettin Beye hiç yüz vermek istemediği bellidir)*

(Tahsin kısa boylu, tıknaz, kırmızı yüzlü, bembeyaz dişli, gür kaşlı kurt bir adamdır. Naciye gider. Yusuf kapının önüne çıkar. İçerdekileri dinlemiyormuş gibi gazete okumaya başlar)

TAHSİN - Âdetimdir. Uzun konuşmam. Ne vakit çıkıyorsunuz?

SADETTİN - Mahkemeye verdiniz.

ERCÜMENT - Çok uzun sürecek bu şekilde.

TAHSİN - Bir şey değil, inşaat sezonu geçiyor.

SADETTİN - Şimdi kışın da yapılıyor inşaat. Ben üç ay sonra çıkayım dedim. Beğenmediniz.

ERCÜMENT - Ha.şimdi ha sonra.

SADETTİN - Çocuk gibi konuşma Ercüment Bey. 35 yıldır müsteciri bulunduğum şu dükkânın bugünlerde el değiştireceğini ben ner-den bilirdim. Para döktüm laboratuvar yaptım. Borca girdim. Çık diyorsunuz şimdi. Çadır mı kurayım? Tam şu sırada aksi gibi bir müstahzar üzerine de çalışıyorum.

REFET - *(Sadettin'e)* Hayrola?

SADETTİN - *(Bırak Allahını seversen der gibi bir hareket yaparak)* Yine o mesele.

TAHSİN - Bankaya söz verdim geçen idare meclisinde.

ERCÜMENT - Alt katı bankaya kiralayacaklar da.

REFET - *(Tahsin'e)* Zühul etmişsiniz beyefendi, hukuk bakımından sakat bir adım.

TAHSİN - Hangisi?

REFET - Gayri menkul kira kanununun ..... inci maddesi ne der. Ev sahibi kiracıyı çıkarıp yeniden inşa ettiği gayri menkulünü kiraya verecekse ilk önce müstecirine teklif zorundadır.

TAHSİN - İlahi, iki bin lira verebilir misin?

REFET - Veririz. Belki de vermeyiz. Usulen teklif zorundaydınız. İyi ki söylediniz bu hukuki gedikten de sırasında faydalanabiliriz. (Not *alır)*

ERCÜMENT - Müsaade buyurun.

TAHSİN - Peki, üç ay sonra ne olacak yani?

SADETTİN - Ferahlayacağım biraz. Şu ara mali vaziyetim pek sıkışık.

ERCÜMENT - Borcunuz filan mı var?

TAHSİN - *(Ağız arıyarak)* İpotek belki.

SADETTİN - Olur a.

ERCÜMENT - *(Sinsi bir memnuniyetle)* Bak bunu bilmiyorduk.

REFET - *(Sadettin 'e hışımla)* Ne söylersin.

SADETTİN - Öğrensin varsın. Niye çıkmadığımı anlasın.

TAHSİN - Bu hususta bir yardımımız olamaz mı?

SADETTİN - *(Sinirlenmiştir)* Beyim, ben sizden iane değil, mühlet istiyorum. Allaha şükür kendi işimi halletmesini bilirim. *(Dışarda Köse Mutu görünür. Ürkek bir hali vardır. Acaip sesler çıkarır)*

YUSUF - Ne olmuş ona.

EMİR ERİ - Korkmuş galiba. Dinamitlerden.

SADETTİN - *(Alakadar olmuştur. Kapıya gelir)* Ne oldun Köse Mutu?

TAHSİN - Kim bu?

ERCÜMENT - Deli zavallı.

KÖSE MUTU - *(Sadettin'in hatır sorması üzerine ürkekliği gitmiştir. Sırıtır. Köse Mutu kısa boylu, çocuk yüzlü, tıraşı uzamış zararsız bir delidir.*

Yaz olmasına rağmen sırtında asker kaputu, göğsünde bir nişan vardır. Önce Sadettin Beyi sonra meclistekileri asker usulü ile selamlar. Sonra duvardaki bir resme gidip selamlar. Ve izah eder) Atatürk! *(Sonra Sadettin Beye)* Bir cigara versene! *(Konuşma bir çocuğunkine benzer. Sadettin Bey ona cigara uzatır. Köse Mutu, Tahsin ve Ercüment'e de gider. Aynı isteği tekrarlar)* Bir agora versene!

TAHSİN - (Bir *cigara uzatır)* Hayvan gibi, ne tuhaf oluyor.

SADETTİN - *(Köse Mutu'nun arada bir hakikaten ulur gibi sesler çıkarması üzerine yanına yaklaşır)* Bir yerin mi ağrıyor?

YUSUF - Bir derdi var galiba.

SADETTİN - *(Köse Mutu'nun boğazını göstermesi üzerine)* Aç bakayım ağzını. E de bakayım. *(Köse Mutu'nun kusacak gibi olması üzerine)* Öööö de demedik E de. *(Yusufa bir operatör edasıyla)* Alkaliğe pamuk dola ver. Atuşman yapacağım. *(Köse Mutu ürker)* Korkma yavrum. Gel buraya ödlek Napolyon seni. Bak bıraktım a! Bir şey yapmıyacağım. *(Köse Mutu'nun aldanması üzerine pamuğu acele boğazına sokar. Atuşman yapar. Köse Mutu'nun gözünden yaş gelmiştir. Ama işin hayrına olduğunu anladığından minnettar sırıtır)* Gargara verirdim ama yapamaz ki yutar. Hadi iyi olacak. *(Bir lira uzatır. Köse Mutu herkesi askerce selamlayıp çıkar)*

SADETTİN - *(Tahsin'e)* Diriamitten korkmuş zavallı. Görüyorsun bey senin topundan, tankından yalnız deliler korkuyor.

ERCÜMENT - *(Tahsin'e)* Hitler böylelerini hadım ederdi.

SADETTİN - Bakıyorum her şeyi itlaf merakın-dasınız. Deliyi itlaf, inciri itlaf, eczaneyi itlaf.

TAHSİN - Yolumun üzerine engel çıkardılar mı sinirlenirim.

SADETTİN - Nerden geliyor, böyle sinirlenme hakkınız. Zengin oluşunuzdan mı?

TAHSİN - Hayat yarışında geri kalanların tipik refah düşmanlığı.

SADETTİN - Ne refah düşmanlığı, hangi hayat yarışı. Öyle bir yarış mı var sanıyorsun beyim? Yarışa bir hizadan başlanır. O dediğiniz hayat yarışına zenginin oğlu önden, müflisin oğlu hareket hattının hayli gerisinden başlar.

TAHSİN - *(Gururla)* Ben sıfırdan başladım.

SADETTİN - Sıfırdan başladınız ama acaba nizami mi yarıştınız?

TAHSİN - Ne demek istiyorsunuz kuzum?

SADETTİN - Bırakın bunlan şimdi. Zengin olmuşsunuz, hayırlı olsun. Ama insan durumunu suistimal etmemeli. Bak ben ettim mesela.

ERCÜMENT - Anlıyamadım.

TAHSİN - Ne dediniz?

SADETTİN - Demin içtiğiniz çaya şu beyaz tozdan koydunuz, ben koydum mu?

ERCÜMENT - Bilmem farkında değilim.

TAHSİN - Dikkatimi çekti koymamıştınız.

SADETTİN - Çünkü şeker değil de ondan.

ERCÜMENT

ve TAHSİN - Ya neydi?

SADETTİN - İstiriktinin, en kuvvetli zehir. *(Yusuf*

yerinden fırlamıştır. Tahsin midesini tutarak sendeler. Ercüment'in dili tutulmuş gibidir.)

ERCÜMENT - Ne diyorsunuz?

TAHSİN - Çabuk doktor. *(Telefona sarılır)*

SADETTİN - *(Gülümsiyerek)* Söz misali yani. Ben

de sanatımı kötüye kullansam gençliğinize

yazık olmaz mı idi? TAHSİN - *(Ercüment'e şaşkınlıkla bakarak)* A bu

adam bayağı deli. *(Sadettin onlara bir sigara*

uzatır)

SADETTİN - Korkmayın bu zehirli değildir.

ERCÜMENT - *(Tekrar konuya girmek için)* Neyse sözün kısası size bir yer bulsak biz.

SADETTİN - Anyoruz, bir yandan eş dost. Bu mahallede bulamadık uygun bir şey.

TAHSİN - Bu mahallede olması şart mı?

SADETTİN - *(Bu suale şaşırmıştır)* Tuhaf konuşuyorsunuz beyefendi. Bu mahalle bensiz olur , mu?

TAHSİN - *(Alayla)* Biraz mühimsiyorsunuz kendinizi gibi geliyor bana.

SADETTİN - Efendi sen buraya geleli kaç ay oldu.

TAHSİN - İki ay kadar bir şey.

SADETTİN - Ben kaç yıldır buradayım?

TAHSİN - Ne bileyim ben?

SADETTİN - Tabii bilemezsin. Otuz altı yıldır. Tam otuz altı yıldır müstecirim ben burada haberiniz var mı?

TAHSİN - Olabilir ama, kanun...

SADETTİN - Kanunmuş! Kanun varsa, insaf da kalmadı mı? Vicdan eter olup uçtu mu? Alın terine hürmetin, yok mu senin efendi?

Otuz altı yıl emeğim geçti benim bu mahalleye. Kaç ölü son nefesinde benim nane ruhumu kokladı. Şu sokakta gördüğün delikanlıların yansı benim kalsiyumumla boy attı. *(Ercüment'e dönerek)* Tırnaklarını yemi-yesin diye rahmetli baban az mı kinin sür-dürtürdü bana?

(Tahsin'e döner) Otuz altı yıl bütün ağrılar burada dindi. Bayılanları ben ayılttım. Tentürdiyot içip intihar edenleri ben kusturdum. E vitaminiyle tastivoynum-la nice kocalan hezimetten nice evlileri ha-rabiden şu nâçiz Sadettin kurtardı.

TAHSİN - Saded dışı bunlar beyim. Konumuz fuzuli işgal.

SADETTİN - Fuzuli işgalmiş ha! Bir de bunu demez mi? Benim burada vazifem var efendi. Ben buranın can damarıyım. Ben doğduğumdan beri dert savarım beyim. Meşrutiyette keşşaftık çıktığında ilk sıhhiyeci ben oldum. Ne diyorsun sen!

TAHSİN - Dünyada herkesin bir vazifesi var.

SADETTİN - Ona ne şüphe. Ama sorabilir miyim? Senin vazifen nedir? Ne yaparsın sen? Mimarla müşterinin arasında mutavassıt. Fabrika ile eczacı arasında mutavassıt. Sen, say ile sermayenin, arz ile talebin arasında tufeyli bir mahluksun efendi. Ben olmasam her şey durur. Sen olmasan işler daha iyi yürür.

TAHSİN - Hakaret ediyor. Şahitsiniz ya. Derhal zabıt tutulsun.

SADETTİN - Başka mahalleye gideymişim. Kendimi mühimsiy örmüşüm.

TAHSİN - Bir şey mi söylediniz? Kulaklarım ağır işitir de.

SADETTİN - Hadi çek arabanı efendi. Elimden bir kaza çıkmadan. *(Fena sinirlenmiştir)*

TAHSiN - Beni nasıl kovarsın. Burası benim malım.

SADETTİN - Çöz palamarı diyorum sana. Düdük makarnası. Dağdan gelip bağdakini nasıl kovarsın? Mahallenin temeli Sadet-tin'i kedi enciği gibi tutup ensesinden nasıl atarsın sen? Kendini bilmez. Ne oldum delisi, görmemişzade seni. *(Tahsin ve Ercüment korku ile*

uzaklaşırlar. Sadettin arkalarından gider eczanenin önündeki iskemleye yığılır) Yusuf, bana 20 damla Kalminol Sadettin ver.

İKİNCİ PERDE

(Aynı dekor. Sahnede Pehlivan, Naciye, Sadettin. Sadettin kanaryaya yem verir.)

SADETTİN - Al bakalım Melahat Hanım. Niye bugün iştahsızsın sen?

REFET - *(Yazarak)* Bila tebliğ iade edilmiş olup...

PEHLİVAN - *(Yusufa)* Ne olmuş yahu dün gece?

YUSUF - Bırak canım, tahtakurusu gibi ezecektim herifi.

RECAİ - Ne oldu?

YUSUF - Sefa Bey üç kişilik davetiye verdi ya. Usta ile Naciye gitmedi, ben gitttim. Tamam mı? Temsil bitince sahne gerisine geçtim.

RECAİ-Eeee?

YUSUF - îlancı dikildi karşıma. Tamam mı? Açıl sen şöyle arkadaş dedi. Sabah beri baltasın, farkında değil miyim? Alev senin bildiğin kızlardan değil. İyi mi? Halbuki karının mütedavil sermaye ile serbest çalıştığı her halinden belli. Numarayı bırak arkadaş dedim. Sen bu kızı nasıl olsa satışa çıkaracaksın. Seninki bir geyik olsun. Bana. bak seni toz ederim dedi.

PEHLİVAN - Sana?

YUSUF - Bono, dur dinle. Edersin abi dedim. Toz edersin. Ellerin öperim. Allah ömürler versin kusur ettim. Seninki bir yayıldı, yayılmasıyla, bir kroşe burnunun ortasına tamam mı?

PEHLİVAN - Tamam. Sonra?

YUSUF - Sonra, boş çuval gibi devriliverdi oraya kalas. *(Viçen Efendinin yüksek sesle çırağı çağırdığı duyulur. Ohannes, Ohannes)*

REFET - *(İstidayı verir)* Davalıdan cevap alınca bana gel yine.

MÜŞTERİ - Olur amca. *(Gider)*

PEHLİVAN - *(İstidadan sonra keyifli keyifli bir sigara yakmış tapucuyu süzer)* İşin iş yine tapucu.

•RECAİ - Bu paraları ne yapıyorsun?

REFET - *(Duymamazlıktan gelir, denize bakar, sonra iç cebinden çıkardığı yün kılıflı şimendifer saatinin kapağını açıp saate bakar)* On beş vapuru geldi. Beş dakika geri kalmış yine bizim saat. *(Saatin ayarını yapıp cebine kor)*

YUSUF - Sonra Sefa Bey geldi. Ayıp ayıp dedi. Efendi adam.

REFET - *(Gazete okumaktadır)* Hüseyin Hüsnü Bey sizlere ömür yahu.

YUSUF - Vallahi seviniyor biri ölünce. Ne adam be.

SADETTİN - Hangi Hüseyin Hüsnü Bey?

REFET - İstinyeli Nuri'nin ağabeyi.

PEHLİVAN - Allah rahmet eylesin.

SADETTİN - Kaç kişi kaldık surda eski Bo-ğaz'hlardan.

REFET - Harbi Umumide ittihatçılardan az mı çimlenmişti.

PEHLİVAN - İttihatçılar namuslu adamlarmış, yoo!

REFET - Ne oldu, dünya onlara da kalmadı işte. Kime kalmış bu dünya? Hepsi gidecek, hep-

si... Kralı da, korunu da.

YUSUF - Bir sen kalacaksın. Sen hepsini ektin, son tura kaldın işte. Sevin de kimseye söyleme.

PEHLİVAN - Bana bak karışmam jurnal ederim seni, Türk büyüklerine hakaretten. Ticani misin sen?

REFET - Ben m elam iyim.

YUSUF - Babası da Nakşibendi şeyhiymiş.

REFET - Öyle idi. Git polise selam söyle benden. Şimdi demokrasi var. Ben reyimi boşuna vermedim demokratlara.

YUSUF - Atma tapucu. Sen reyini Millet Partisine vermemiş miydin? Hepimiz şahidiz.

REFET - Ben ha. Tövbe tövbe on parmağınızda on kara be. Sen zaten farmasonsun. Öyle demiyor mu idin?

YUSUF - Hay bunak hay. Vallahi bunadı bu. Farmason kime derler biliyor musun?

REFET - Senin gibi herze vekillere derler. *(Gülüşmeler)* He he he. *(Pehlivan'a)* Hele şuna bak. Sinek yutmuş kurbağa gibi tıkanacaksın be.

PEHLİVAN - Bana müsaade. Çırak havalı. Uzun boylu bırakmaya gelmiyor dükkânı. Bir iş de olsa yüreğim yanmaz. *(Sadettin'e)* Paşa Çadırı mı dedin, çiçeğin adı?

SADETTİN - *(Onlarla dışarı doğru yürüyerek)* Paşa Çadırı tabir ediyorlar. Bilirler orda. Çiçek pazarında. Pencere kenarı en iyisi. Funda toprağı ister. Aydınlık yere koyacaksın.

REFET - *(Eczanenin duvarının yanına bakarak)* İnciri deviriyorlar galiba.

PEHLiVAN - Bok ipler çekmişler. *(Sadettin dehşetle bakar. Naciye kulak misafiri olmuştur)*

REFET - Allahsızlar.

NACİYE - *(O da merak edip bakmıştır)* Nasıl kesecekler.

YUSUF - Elektrikli keskileri var. İki dakikalık iş.

PEHLİVAN - Kökleri yan duvarın altındadır, bu incirin. Temizleyelim derken duvarı yıkmasın da. *(Bu sırada Ünal da gelmiş incir istikametinde bakmaktadır.)*

REFET - Hele bir yapsın.

PEHLİVAN - Gel tapucu. Gidip Ercüment Beyi bulalım.

SADETTİN - Ercüment Bey ne yapacak ki. *(Refet'le Pehlivan giderler)* YUSUF - *(Çelen Ünal'a)* Aa kuvvet Aytekin aradı

seni az önce. Sandal için. ÜNAL - İyi... Nereye gitti? YUSUF - Birazdan top yerine gidecek. Maç var

ya.

SADETTİN - *(Kapının önündeki iskemleye oturmuştur. Bacaklarını germiş ıslık çalan Ünal'a)* Hayır ola sen sandalı mı satıyorsun?

ÜNAL - Evet.

SADETTİN - Nerden esti?

ÜNAL - *(Hiç oralı olmıyarak ve lafı kesmek için)* Hiç, lazım değildi de.

SADETTİN - Pekâlâ binip geziyordun, balığa çı-kıyordun.

ÜNAL - Sattım iyi müşteri buldum. Sattım işte.

SADETTİN --*(Yeni bir atağa geçerek)* Ne vakit gideceğiz Sütlüce'ye?

ÜNAL - Sütlüce'de ne var ki?

SADETTİN - Şahap Beye canım. Kızı görmeye. Neveser'i.

ÜNAL - Ben sana ne fenalık yaptım baba?

SADETTİN - Ne gibi?

ÜNAL - Yahu nedir o kız. Ceza vereceksen başka bir ceza ver.

SADETTİN - Nesi var. Eczacıdan çıkmış. Beş on kuruşu da varmış. Çöpsüz üzüm.

ÜNAL - Kız mı kalmadı İstanbul'da. Gözlüklü, sivilceli.

SADETTİN - Sivilceleri evlenince geçer. Hem resme ne bakıyorsun sen.

ÜNAL - Bırak baba, işin mi yok. Ben senden kız mı istedim. Daha şunun şurasında askerliğimi yapmamışım.

SADETTİN - Erken evlenmen hayırlıdır. Ben senin yaşındayken üç yıllık evliydim. Bir kere görmekten bir şey çıkmaz. Bakarsın kanın kaynar.

ÜNAL - Yok baba. Ben öyle başkasının fikri ile evlenmem.

SADETTİN - Kendi fikrinle mi evleneceksin?

ÜNAL - Kalıcı değilim zaten.

SADETTİN - Nereye gidiyorsun?

ÜNAL - Roma'ya. Mektup bekliyorum. Erdoğan'dan.

MELDA - *(Çok açık bir elbise ile ayağında sandallar var. Girer. Naciye'ye, Sadetün'e hatır sorar, sonrQ Ünal'a döner)* Nasılsın Ünal? Bir telefon edebilir miyim? *(Sadettin onun kıza*

hayranlığını gözlüğünün üstünden ve tasvip etmeyerek seyreder.)

SADETTİN - Hay hay! *(Sadettin yine eczanenin*

önündeki iskemleye gelir. Ünal ve Yusuf içerdedirler. Dikkatle kızın sözlerine kulak kabartırlar)

MELDA - *(Telefona)* Alo Park Otel mi orası? Sa-dun Beyi rica edeceğim. Bekliyorum efendim.

YUSUF - *(Ünal'a)* Gitti ya sabah onu on vapu-runlan.

MELDA - Sen misin Sadun? Rahatsız ettim galiba. Sen et demiştin de dört buçuğa doğru. *(Çok cilveli bir şekilde konuşmakta bir eliyle tatlı tatlı telefonun kordonunu okşamaktadır. Gençler işi gücü bırakmış pür dikkat ona bakarlarken Melda birden döner. Gençler güya bozuntuya vermeden hiç dinlemiyormuş gibi tekrar işleriyle meşgulmuş numarası yaparlar)* Yo, hayır dargın değilim. *(Melda kıvıl kıvıl hareketlidir. Arada bir sandalını çıkarır, çıplak ayağıyla öbür bacağını kaşır.)* Dinle bak. Ben kendimi bunların çok üzerinde hissediyorum. *(Birden gülerek)* Sahi mi söylüyorsun, demek bana ihtiyacın var. I don't believe it.

YUSUF - Tam şimdi mühim yerinde âlemi var mı İngilizce konuşmanın.

MELDA - *(Devamla)* Tabii gayet tabii değil mi. Düşündüğüm şeye bak. (Bu sırada *Sadun eczaneden içeri girmiştir ve son cevabı duymuştur. Melda bir şeyin farkında değildir. Bu konuşmasının tesirlerinden emin daha da kırıtarak.)* Efendim? Yoo onu vaad edemem. Perhaps.

SADUN - *(Usulca yaklaşmıştır, arkadan kızın çıplak omuzlarından tutarak)* İstersen bundan

ötesini telefonsuz konuşalım.

MELDA - *(Dehşetle döner. Sadun'u görünce gözleri yerinden oynar. Telefonu elinden düşürür.)* Sen! Sen!

SADUN - Özür dilerim. Bir vapur sonra dönmek zorunda kaldım. Umum Müdür Semih Bey buraya yalıya telefon edecekmiş Ankara'dan.

MELDA - *(Yalanının ortaya çıkmasına çok sinirlen-miştir. Burun kanatları titriyerek)* Beni yalancı çıkardın. Bırakın ağlamak istiyorum. *(Koşa-" rak çıkar)*

SADUN - Dur dinle beni. Ne lüzum gördün böyle bir oyuna. *(Ünal kıza dikkatle bakmaktadır. Bu oyunun manasını anlamış gibidir.)*

SADUN - *(Arkasından gider yetişemez döner)* Hay-Allah. Bilsem yalancı çıkarmazdım. *(Yusuf a)* Tuvalet kâğıdı rica edecektim.

YUSUF - *(Bir rulo uzatır.)*

SADUN - *(Burun kıvırarak)* Bunları sevmiyorum pek.

YUSUF - Piyasada yalnız bunlar. Bu da işi görür.

SADUN - Biraz sert de. Avrupa'dan gelmiyor mu şimdi? O mavi ambalajlılar vardı. Lüks yumuşak. Hafif cilalı.

SADETTİN - Ha, siz papye kuşe arıyorsunuz. Onu Ankara Caddesinde bulacaksınız.

SUDUN - Anlatamadım. Tuvalet için istiyoruz.

SADETTİN - Olur a canım. Mahal ilhama müsaittir. Not filan da alırsınız. Belki. Nice nutuklar orada kaleme alınmıştır.

SADUN - *(Güler parayı verir çıkarken kapıda)* Sizin mahut inciri kesiyorlarmış. *(Sadettin düşüncelidir)* Hatırlar mısınız geçen yıl bizim mimar Feridun bu kökler sizin duvarı delecek dediydi. İsabet.

SADETTİN - Ben de ne dedim. Buyursun gelsin

inciri keseceğime duvarı açar ağaca buyur ederim, dedim.

SADUN - Eczanenin içinde ağaç hoş olurdu doğrusu.

SADETTİN - Elbet hoş olurdu. Tabiat nereye gitmiş de orayı şenlendirmemiş, Benim haya-limdeki eczane nasıldır biliyor musun evlat? Ya bir incirin ya bir çınarın altında. Çardaklı kahve gibi. Ortasında fıskiyeli havuzu da olmalı. Şarıl şarıl akan.

SADUN - Bir deneyin değer doğrusu. *(Saatine bakar)* Müsaadenizle. Bir motor gezintisi yapacaktık da.

SADETTiN - Şerefi ikballe. *(Kapının önünde oturmaktadır. İncire bakıp hüzünlü hüzünlü düşünür. Ünal çıkar)*

LEMAN - *(Görünmüştür)* iyi akşamlar. Bu ne sıcak, akşam oldu biraz olsun serinlemedi.

SADETTiN - Sizden ne haber? Nasıl geldi yeni terkip?

LEMAN - Kuzum ayıptır sorması, ne koydunuz bu seferki terkibin içine?

SADETTİN - Ne gibi?

LEMAN - Üzerinize afiyet. Üç gecedir acaip rüyalar görüyorum. Kırk senedir görmediğim şeyler. Genç kızlık rüyalan. Büyük yalıda imişim. Rahmetli bey sağmış denize bakan yatak

odamızda.

SADETTİN - *(Kafasını kaşıyarak)* Tahmin etmiştim. Kortizon yerine erkeklik hormonu koyduk galiba bu sefer.

YUSUF - Ben sana söyledim o kadar usta. O şişenin etiketi düşmüştü.

SADETTİN - *(Not alarak)* Sen ona etiket koy da karışmasın. Siz ağrılardan haber verin.

LEMAN - Sol taraftaki ağnlar da silindi bu sefer.

SADETTİN - *(Kendinden emin)* Tabu silinecekti. *(Gözlüklü yine yol başında görünür. Eczanede-kiler onu gözleriyle takip ederler. Gözlüklü bir an duralar yine gider.)*

LEMAN - Girmedi yine. *(Top yerinden varol sesleri)*

YUSUF - Maç başlıyor. Bir haftayım seyredeyim bari usta.

SADETTİN - Çabuk gel ama.

YUSUF - *(Sevinmiştir)* Yaşa be usta. Senin üstüne var mı şu koca İstanbul'da. *(Sadettin'in yanağını okşar)* Kanında şeker olduğundan mı bu kadar tatlısın sen?

LEMAN - *(Onlar çıkınca usulca Sadettin'le Naciye'ye yaklaşır mühim bir eda ile)* Sadettin Bey-ciğim, sana bir kötü haberim var.

SADETTİN - Hayır ola.

LEMAN - Sana bir kumpas kuruyorlar. Ayağını denk al.

NACİYE - Kimler?

LEMAN - Tahsin Beyle avanesi. Yatak odası kapısından kulak verdim. Ama ne olduğunu pek anlıyamadım. Senetler filan. Bir laf ediyorlardı. Ercüment'le solucan kan.

NACİYE - Ne senedi acaba?

SADETTİN - Yok canım aslı yoktur.

NACİYE - Ben o Tahsin Beyin halini hiç beğenmiyorum. Kaç gündür sinsi sinsi sırıtıyor hep.

SADETTİN - Sinir harbi. Başka bir şey değil.

NACİ YE-Öyle de, sen...

LEMAN - İnşallah dediğiniz gibidir. Ben söyle-yim de. *(Sokaktan sarı saçlı, gebelere has gecelik entari giymiş Alman kızı geçer)*

ALMAN KIZ - Guten abend Sadettin Bey.

SADETTİN - Guten abend froylayn. Nasılsın bakayım kızım.

ALMAN KIZ - Teşekkür ederim. Ben çok iyi. Ama yok Yüksel bana mektup yazmak.

SADETTiN - Merak etme kızım. Askerlik bu. İşi çıkmıştır.

ALMAN KIZ - İnşallah! (Bu *kelimeyi becerebildiği-ne güler)* Aufvveidersehen.

SADETTİN - Aufvveidersehen. *(Dışarda gol sesleri)*

NACİYE - Aa bakın motorla gidiyorlar. *(Leman bakar)* Tahsin Bey, Füsun Hanım, Sadun Bey, öbürü kim yanlarındaki?

LEMAN - Bezik arkadaşları. Bu akşam onlar parti veriyormuş. Ben kaçayım. Muhtar Paşaların Firdevs Hanımefendinin günü bugün.

SADETTİN - Devletü ikballe. Yeni tertibi gece yollarım. *(Not alır)* Bu seferki ısmarlama elbise gibi oturacak.

LEMAN - Ömrüne bereket. Zarar yok hani bu seferkinin. Ne var ki tüy çıkmasından kor-

kuyorum. *(Gider, dışardan maç yerinden yuuh sesleri pen-al-tı, pen-al-tı' sesleri. Arkasından goooooooool)*

NACİYE - Bak kumpas hazırlıyorlarmış demedim mi? Ben hissimde yanılmam.

SADETTİN - *(Kendi âleminde mırıldanır)* Hormon preparatmı sıfır sıfır bir koymalı her kaşeye. O zaman B 12 de sıfır sıfır yetmiş olacak.

NACİYE - Sana söylüyorum.

SADETTİN - *(Devamla)* Robrominat da katsam biraz. (Not *alır)*

NACİYE - *(Daha yüksek sesle)* Sana söylüyorum.

SADETTİN - *(Dalgınlığının içinden sıçramıştır.)* Ne bağırıyorsun?

NACİYE - Sana laf söylüyorum.

SADETTİN - Duydum.

NACİYE - Ne dedim en son?

SADETTİN - Sana laf söylüyorum dedin.

NACİYE - Öyle demedim işte. Alev bacayı sardı, sen hâlâ hayal peşindesin.

SADETTİN - Hayali olmasa nesi var şu fani dünyanın kızım? Hayal ettiğimiz müddetçe kralız. Kara kara düşünmeye başlayınca dilenciden farkımız kalmaz. Sen hayalsiz mi yaşıyorsun sanki. (Romanı *işaret eder)* Seninki de bu. Yahut sadakor rengi tişört.

ÜNAL - *(Suratı değişmiş bir şekilde gelir babasının karşısında dikilir)* Baba ver şu mektubu!

SADETTİN - *(Şaşırmış)* Ne mektubu!

ÜNAL - Erdoğan'dan gelen, İtalya'dan. *(Sadet-tin'in şaşkın bakınması üzerine)* Ayıp yahu. Bir de ahlak dersi verirsin. (Naciye'ye *dönerek)* Yoksa sizin marifetiniz mi?

NACİYE - *(Omuz silkerek)* Ne münasebet. Tasam-dı.

ÜNAL - Postaneden öğrendim şimdi. *(Sadettin'e)* Ne hakkın var bana gelen mektubu sakla-maya?

SADETTİN - Senin iyiliğin için.

ÜNAL - Müsaade et iyiliğimi de kötülüğümü de kendim ayırayım artık.

SADETTİN - Sefalete düşeceksin manasız bir heves.

ÜNAL - *(Sabrı taşmış bir şekilde elini uzatıp)* Vermiyor musun şu mektubu?

SADETTİN - Al. *(Önlüğünün cebinden çıkardığı mektubu atarak)* Al do ne halin varsa gör. Ben de adam sanıp seni iknaya çalışıyordum. *(Ünal mektupla yıldırım gibi çıkar. Maç yerinde gol sesleri ya ya ya ya ya şa şa şa acı kuvvet çok y aşa sesleri)*

NACiYE - Saklamanın âlemi yoktu, diyecektim. Hadi yine karışmayayım dedim.

SADETTİN - *(Gözlüğünün üstünden bakarak)* Yoksa sen mi söyledin?

NACİYE - Postadan öğrendim dedi ya şimdi önünde...

SADETTİN - Sen de söylersin de. Olmıyacak şey , değil.

NACİYE - *(Kızmıştır)* Söylesem de ne olacak. Bırak gitsin. Değil mi ki kafasına koymuş. Ne yaparsan durmaz.

SADETTİN - Gitmesini istiyorsun tabii. Olduğu günden beri gitsin istedin zaten. "Yatılı okula verelim, asker mektebinde adam olur, gitsin." Kolay senin için. Giderse ne olacak. Orasını

düşündüğün var mı? Ben onu nasıl büyüttüm biliyor musun? Üç yaşında kaldı elime; anasız danasız. Dile kolay, Delikanlı görüp adam oldu sanıyorsun. Kendi başına kalsa çatmadığı bela kalmaz. Bilmez miyim malımı? (Maç *yerinde yuh sesleri, makamla eşek hakem eşek hakem sesleri)*

NACİYE - O değil, senin derdin eczane. Bilmez miyim.

(Dışarda gürültü) Aytekin Ağabey bayıldı. Çabuk doktor. Sadettin Bey, Sadettin Bey Amcayı çağırın. *(Koş eczaneye sesleri. Sadettin dışarı fırlamıştır. Gelir eter alır koşar. Polisin o tarafa koştuğu görülür.)*

MUADELET - *(Yol başında görülür. Sadettin'in arkasından bakar)* Hayrola? (Girer) Ne oldu?

NACİYE - Maç yerinde biri yaralanmış. *(Dışarda Sefa'yı fark etmiştir. Telaşla dışarı fırlarken Muadelet'e)* Şey bir dakika.

MUADELET - A tabii. *(Birden gözleri parlamıştır. Gözlen köşedeki dolapta. Bir an kendi kendisiyle mücadele eder.)*

NACİYE - *(Eczanenin önünde Sefa'ya)* Deli misin Müslim?

SEFA - Deminden beri seni seyrediyorum karşı kahveden.

NACİYE - *(içeriye bakıp)* Çabuk git buradan.

SEFA - Niye gelmedin tiyatroya?

NACİYE - Bırak şimdi.

SEFA - Münakaşa ediyordunuz galiba.

NACİYE - Git Müslim ne olursun. *(Muadelet dolaba yaklaşır. Açar, durur, sonra cesaretini toplayıp bir kutu aşırır ama dolabı kapatacak zaman bulamaz)*

SEFA - Bu gece gel Naciye, ne olursun. Yarın gidiyoruz.

NACİYE - Peki peki. Git ama şimdi. *(Sefa uzaklaşır. Naciye girer. Muadelet sakin olmaya çalışır. Bir biçimine getirip dolabı usulca kapar)*

NACİYE - Bir şey mi istediniz?

MUADELET - Geçiyordum da şöyle bir uğradım.

RECAİ - *(Gelerek)* Ne oluyor?

SADETTİN - Yok bir şey. Ayıldı.

RECAİ - Bana hiç hacet kalmıyor zaten.

SADETTİN - Ünal nerede?

NACİYE - Ne bileyim ben? Senle bir şey konuşulmuyor ki. Her zaman araya bir şeyler giriyor.

SADETTİN - Ne konuşacaktın?

NACİYE - *(Cesaretle onun karşısına dikilerek)* Sana

bir şey soracağım. Benden de sakladığın bir şeyler var senin.

SADETTİN - Ne gibi?

NACİYE - Düşün.

SADETTİN - Hayır yok.

NACİYE - İşte bir bu eksikti. Yaşlandıkça yalancılığa da başladın.

SADETTİN - Ne imiş sakladığım?

NACİYE - İpotek işi. Eczanenin ipotekli olduğu: Ben senin kann mıyım, yoksa cariyen miyim?

SADETTİN - Kim söyledi sana?

NACİYE - Kim söylediyse söyledi.

SADETTİN - Kim söyledi diyorum?

NACİYE - Füsun Hanımdan duydum. E ne oldum orada? Başımdan kaynar sular indi.

SADETTİN - Seni ne diye karıştırırlar. Kaleyi içinden almak. Beni arkadan vurmak.

NACİYE - Sualime cevap vermedin ama. Niye sakladın bu meseleyi benden?

SADETTİN - Lüzum yoktu öğrenmene. Mühim değil. Hem hallederim dedim ya sana.

NACİYE - Bir de elbet bildiğim var. Meşimei şeb-den neler doğar diye vecizeler yumurtluyor-dun. Çıkmayışmın sebebi ipotekmiş. Kaç para borcun?

SADETTİN - 30 bin lira kadar.

NACİYE - Peki neden?

SADETTİN - Müstahzarlar yüzünden. Kalminol Sadettin'in hammaddesi gelmeyince o kadar hazırlık boşa gitti. Satın aldığım hammadde, o kadar matbu karton kutu şişe.

NACİYE - Geri vereydin.

SADETTİN - Kim alır üstü yazılmış, basılmış.

NACİYE - 30 bin lira tutar mı bu?

SADETTİN - Bu sade 10 bini.

NACİYE - Gerisi?

SADETTİN - Müteferrik. Mühim değil dedim ya.

NACİYE - Bilmek istiyorum.

SADETTİN - Birisine sarf ettim.

NACİYE - Birisine sarf ettim.

SADETTİN - *(Çekingen)* Ünal'ın anneannesine, hastalığı zamanında. Sen duyana kadar ödeyeceğimi sandım. *(Ünal elinde mektup eczanenin önünde belirmiştir. Halinde bir ümitsizlik ve pişmanlık görülür.)* Vicdan borcum-du. Faydası olsa bari. Öldü gitti kadıncağız.

NACİYE - Vicdan borçlarının hepsini bilsen! Peki geri kalan 15 bin?

SADETTİN - Ismarladığım şişeler. *(Laboratuvarda Leman Hanımın ilacı için kullandığı bir küçük şişeyi getirerek)* Bedava vermiyorlar bunu. On bin lira.

NACİYE - *(Ümitsizlik içinde)* Sadettin Bey sen ıslah olmazsın. Bildiğinden bir santim şaşmazsın. *(Kızmıştır)* Nah aptal kafa. Ben de seni güya doğru yola çekeceğim. Dükkâna müşteri bulacağım diye uğraşıyorum. *(Bu son sözü üzerine birden pişmanlık duyar)*

SADETTİN - (Ona *hayretle bakmaktadır)* Demek Viçen Efendinin ahbabı olan o eczacı...

NACİYE - *(Artık bir kere yaydan çıktığı için)* Evet ben buldum. Seni kurtarmak için.

SADETTİN - Sen ha. Benim karım. Ayalim beni destekleyecek yerde demek sen de anlarla birlik oldun.

NACİYE - Senin iyiliğin için.

SADETTİN - Demek sen ha. Arkamdan oyunlar çevirirsin ha.

YUSUF - *(Gelir. Ünal'a mektubu işaret edip)* Ne haber?

ÜNAL - Biraz daha bekle diyor. Demiri attık buraya.

SADETTİN - Müşteri bulursun "ha benim eczaneme. *(Pehlivan, Refet gelirler.)*

REFET - Bulamadık Ercüment Beyi. Ustabaşı laf anlamıyor. *(Kenardan daha üsten al üsten, kaçılın oradan hemşerim. Hadi asılıyor musunuz gibi sesler gelir)*

NACİYE - O nedir?

PEHLİVAN - İnciri deviriyorlar. *(Dışarda büyük bir çatırtı duyulur. Sadettin deli gibi fırlar)*

BİRİNCİ TABLONUN SONU

İKİNCİ TABLO

(Gece vitrinin kenarında ışıklı tablo: Bu gece eczanemiz nöbetçidir. Eczanenin önünde Ercüment'in sinirli sinirli bir aşağı bir yukarı dolaştığı görülür. İkide bir denize bakmakta, kulak kabartmakta, kol saatine göz atmaktadır. Eczanenin içinde kasanın başında Sadettin, masanın başında Ünal, ikisi de somurtarak otururlar. Fakat Ünal'ın aradaki soğuk havayı bozmak, babası ile barışmak istediği halinden bellidir)

ÜNAL - Sana söylüyorum baba. Git yat ne olur. *(Sadettin cevap vermez)* Niye bir şey konuşmuyorsun. *(Bu sırada bir motor sesi. Ercüment birden kendine çekidüzen verir, o telaşlı halini üzerinden atmaya ve çok tabii olmaya çalışır. Bu rolünde daha başarılı olmak için motor sesinin durduğu anda birdenbire eczaneye girer.)*

ERCÜMENT - *(Sakin olmaya çalışan bir sesle)* Bir kibrit verir misiniz?

ÜNAL - Ne kibriti?

ERCÜMENT - *(Güya belli etmeden ikide bir çıkanlara bakarak. Başı arkada)* Yahut kürdan, tentürdiyot, pamuk herhangi bir şey verin.

ÜNAL - *(İstediklerini raftan alarak)* Kürdan, tentürdiyot, pamuk. İsterseniz testiviron da vereyim. (Sağ *köşeden motordakiler görünmüştür. Tahsin, Füsun, Sadun. Füsun kahkahalarla gülmektedir. Hayli alkollü olduğu anlaşılır.)*

FÜSUN - Artık orası belli olmaz. (Bir *kahkaha daha atar. Fakat eczaneden çıkmakta olan kocasını görünce durulur. Birden amirane bir sesle)* Ercü.

ERCÜMENT - *(Çekingen)* Efendim.

FÜSUN - *(Hep öyle amirane)* Ne arıyorsun sen burda?

ERCÜMENT - Şey.

FÜSUN - Korkarım beni merak etmedin.

ERCÜMENT - A yok canım ne münasebet.

FÜSUN - *(Gülerek ve Sadun'a bakarak)* Pek çocuksu bir şey olurdu da çünkü.

ERCÜMENT - Ruhsar Hanımların partisine gitmeyecek mi idik?

FÜSUN r- Haklısın şekerim. Ben on dakikada hazırlanırım.

SADUN - *(Eczanenin önünden geçerken Sadettin Beyi selamlar)* Bonsuvar beyefendi çiğim. (Sadettin *oralı olmaz. Tahsin geçerken eczaneye bakmaz. Yıkılan incirin yerine bakar)*

TAHSİN - *(Sadun'a)* Yann da köll.'ri temizleyeceğiz. *(Soldan kaybolurlar)*

ÜNAL - *(Sadettin 'e)* Hadi baba git yat ne olursun.

SADETTİN - Yusuf izinli bu akşam.

ÜNAL - Sen yat, onun yerine ben bakanm. Beklediğim olmadı mı hiç? *(Sadettin cevap ver-mez)* Affet beni. İleri gittim biraz bugün.

SADETTİN - *(Olağan bir sesle)* Ne yapacaksın şimdi?

ÜNAL - Sandalın parasını aldım. Bin lira da birikmiş param var. Gideceğim her şeye rağmen.

SADETTİN - Hâlâ kafanın dikine, eşoğlu eşek.

ÜNAL - Kırılıyorsun bana, görüyorum. Hakkın' yok ama buna.

SADETTİN - Hakkım mı yok. Senin beni yarı yolda bırakmaya hakkın oluyor da...

ÜNAL - Niye yarı yolda bırakayım.

SADETTİN - Kendi canımdan kanımdan yoğur-duğum öz evladım, oğlum harülhalefim, budalaca bir fikri sabit yüzünden... gücüme gidiyor Ünal. Çok güceniyorum.

ÜNAL - *(Ona yaklaşarak)* Güce gidecek bir şey yok babacığım. Hep kendi açından görü-yorsun. Seninkinden başka türlü açılar da olabileceğini düşünemiyorsun. *(Kolunu onun omzuna atar)* Varsa eczane, yoksa eczane. Sence Ünal'ın hayattaki birinci vazifesi bu eczaneyi devam ettirmesi.

SADETTİN - O eczane benim de senin de velinimetimiz.

ÜNAL - Bırak şu basmakalıp lakırdılan baba. Senin gibi eczacı yaratılmamışım belki. Sa-natkârım ben yahu.

SADETTİN - *(Gülümseyerek ve onu önemsemeyerek)* Sanatkâr mı?

ÜNAL - İnanmıyorsun ha. İnanmıyorsun. Mesele bu. Peki ya heykelimi beğenen profesörler.

SADETTİN - Aklına şaşayım onların. Sen sanatkâr ha?

ÜNAL-Neden?

SADETTİN - Sanatkâr olsan eczacılığın kıymetini anlardın.

ÜNAL - O sanat değil ki. Zanaat. Altın bilezik.

SADETTİN - Hay aklına şaşayım senin. Güzel sanat efendi. Sanayii nefise. Romancılık halt etmiş eczacılığın yanında. Hele resimle heykelin esamisi okunmaz. Hiç reçete nedir düşündün mü hiç?

ÜNAL - Nesini düşüneyim.

SADETTİN - Tabii ya kafanı yormaz, muhayyi-

leni işletmezsen ne bileceksin? Her reçete bir ruh raporudur efendi. Bir küçük alarm, her reçeteden en az bir roman, bir piyes, on hikâye mevzuu çıkar. Ne kaderler okur insan o ufacık kâğıt parçasından. ' ÜNAL - İşin mi yok baba.

SADETTİN - *(Devamla)* Okumasını bilene tabii. Eczane ilaç ambarı değil, insan laboratuvarı. Mahellenin nabzı benim elimde. Ramiz Hoca Serpasil mi istiyor, yine kayyumla kavga ettiğinden tansiyonu yükselmiştir. Muadelet Hanım yine Luminal peşine mi düştü, ya yeni bir kriz, ya da bir intihara teşebbüsü kapıdadır, tetik ol. Ne diyorsun •.*sen.* Ben aldığı nesneden kimin hovardalığa gittiğini kimin âdetten kesildiğini bilirim. *(Mahalleyi işaret ederek)* Yasemin kokulu yaz gecelerine açılan her ışıklı pencerenin arkasında olanları, olacakları bir roman müellifi gibi ben buradan kestiririm. (Bu *sırada bembeyaz ve çok açık tuvalet giymiş*

olan Melda ve Şadım kapının önünden geçerler)

MELDA - Kabahat benim mi? Kaç saat rötarla geldiniz motordan. *(Sadettin'e)* Maskotunuz olan inciri kesmişler bugün. O kadar üzüldüm ki. *(Sadetün'in teşekkür jesti.)* Hoşça kalın. *(Giderken Sadettin Beye laf olsun diye)* Bu gece siz mi nöbetçisiniz?

ÜNAL - Hayır benim. (Babasına) Değil mi öyle?

MELDA - Allah ısmarladık.

ÜNAL - Güle güle.

SADETTİN - *(Oğlu ile konuşmasına, kaldığı yerden devam ederek)* Ben senin baban mıyım değil miyim? Elbet iyiye doğru çekeceğim seni.

ÜNAL - Belki benim iyim, doğrum başka.

SADETTİN - Kendim için mi çalışıyorum ben? Kendim için mi bunlar? Senin için. Sizin için. Bak şekerim çıkmış yine. Demin gözlerim karardı. Yığılıverdim. Havan elimde, ocağın başında, nalları dikersem bir gün . hiç şaşmayın.

ÜNAL - Allah muhafaza.

SADETTİN - Bugün var, yarın yok, insan dediğin. Ama bak eczane, insanlar ölse de eczane durur.

ÜNAL - *(Gülerek ve raflara bakarak)* Bir de Müstahzarlarının üzerindeki ismin.

SADETTİN - Elbette ya, beğenmedin mi?

ÜNAL - Daha şimdiden unutuldu çoğu.

SADETTİN - Kim demiş, ne münasebet,

ÜNAL - *(Oradan bir şişe alarak)* Forsatin Sadettin ne oldu?

SADETTİN - Ne oldu?

ÜNAL - Maliyetini o kadar pahalıya çıkardın ki onu alacağına millet Avrupasını alıyor. Kalminol Sadettin ne oldu?

SADETTİN - Hammaddesi kesildiyse ben ne yapayım?

ÜNAL - Millet dozaj makineleriyle fabrikalarıy-la preparat imal ediyor. Sen hâlâ güllaçlarının içine elinle birer birer toz koyup onlarla başedeceğini sanıyorsun. Bak purjol Sadetti-nin hammaddesi de gelmiyecekmiş şimdi.

SADETTİN - Bugün gelmez yarın gelir. Biri tutmaz öbürü rağbet görür. Eczacılık bu. Benim yapamadığımı sen tamamlıyacaksın. İleri götüreceksin. Sende tamadi edecek bu gayretler. Hevese gelesin diye bak çocuk

mamasının adını Ünal maması koydum mahsus.

ÜNAL - İyi ettin. Matrak konusu oldu okuldaki arkadaşlara.

SADETTiN - Ne var bunda alaylık. Hadi inkâr et, izmir Fuannda o mamadan dolayı madalya aldığımı. Sen de o mama ile büyüdün be. *(Bu sırada Füsun ve Ercü gece kıyafetleriyle acele acele geçerler. Füsun çabuk giyinmiş olduğundan üstünü başını sokakta düzeltmekte*dir. *Soldan kaybolurlar.)*

ÜNAL - Dilinde sade üç kelime. Müstahzarlarım. Sen benim hayrülhalefimsin, seni ev-lendirelim. *(Muadelet Şehnaz'm kolunda bitkin bir vaziyette görünür. Sadettin onları görünce*

kapıya çıkaf.)

LEMAN - Muadelet Hanım fenalık geçiriyor.

SADETTİN - *(Muadelet'e)* Ne oldun kızım?

MUADELET - Ölüyorum galiba. Nabız. Nabzımı dinleyin.

SADETTİN - *(Nabzını dinleyerek)* Çarpıntın var gerçekten. *(Bardağa damla damlatarak)* Neden oldu birdenbire?

MUADELET - Kabahat benim. Bütün kabahat benim. -

LEMAN - *(Sadettin 'e bir kutu uzatarak)* Bu ilaç vardı başının ucunda.

SADETTİN - *(Okur)* Süpranol. Nerden aldın bunu?

MUADELET - Bütün kabahat benim. *(Ağlar)* Ben çok süfli, çok aşağılık bir insanım. Ne olur, bir istida ile beni hastaneye koyun.

SADETTİN - Bir şey anlamıyorum. Kim verdi bu ilacı sana kızım?

MUADELET - Kimse vermedi. Ben çaldım. Ay tıkanıyorum. *(Sadettin kolonya ile Muadelet'in alnını, Ünal da bileklerini ovar.)* Niye böyle oldu bu sefer?

SADETTİN - *(Gülümseyerek)* Uyuşturucu ilaç. Soprinal sanarak yanlışlıkla süpronal aşırmışsın da ondan. Süpronal, kuvvetli antibiyotiktir.

MUADELET - *(Hayretle gözlerini açarak)* Ne diyorsunuz?

SADETTİN - Bu sana us pahası olsun. Kaç tane aldın akıllı? (Yusuf *lacivert elbiselerle gelir)*

MUADELET - İki tane. Beni affedin Sadettin Bey.

SADETTİN - Ettim.

MUADELET - Yoo etmediğinizi biliyorum.

SADETTİN - *(Gitgide kızarak)* Ettim yahu kızım.

MUADELET - Hayır hayır içinizden kml diniz bana. Ay nasıl yerin dibine geçtim. Ceza verin bana. Hayır ceza vereceksiniz. Ancak cezasını çekersem belki içim rahatlar. *(Daha kuvvetle ağlar)*

SADETTİN - *(Onu yatıştırmak için şefkatle saçlarını okşar)* Yok kızım, yok evladım.

MUADELET - (Bu *okşamaların tesiriyle biraz sükunet bulmuş gibidir. Sadettin Beye sarılır sessiz sessiz ağlar)* Sadettin Bey, Sadettin Bey.

SADETTİN - *(Çattık gibilerinden gözlerini çevirir)* Ne istemezsem gelip ayağıma dolaşıyor. *(Muadelet'*)* Hadi oldu artık, affettim kızım. Hadi git yat.

SADETTİN - *(Leman'a, giderayak)* Naciye sizde değil mi? ,

LEMAN - Yoo, bize mi gelecekti?

SADETTİN - Öyle diye çıktı da.

LEMAN - Daha gelir. Belki başka bir yere uğramıştır. Ben de Muadelet Hanımda idim zaten. Hadi Allaha ısmarladık.

SADETTİN - Güle güle. *(Muadelet'i işaret ederek)* Sağ olun. *(Giderler)*

ÜNAL - Sen de git yat baba hadi.

YUSUF - Eczane için düşünüyorsan ben kalırım usta.

SADETTİN - Hayır hayır, geçen ay da kullanmadın iznini. Git oğlum sen git.

YUSUF - Ünal yatar, kim gelecek zaten. Sen çok sarı görünüyorsun usta.

SADETTİN - *(Tereddütten sonra)* Mukayyet olun. *(Ünal'a)* Mühim bir şey olursa gel beni kaldır. *(Ağır ağır gider)*

YUSUF - *(Arkasından)* Harap oldu zavallı bugün. *(Sonra tezgâhın üstündeki musluğa gider, eliyle kolonya alıp saçlarına sürer. Dolaplardan birinin camını ayna gibi kullanarak saçlarını tarar. Ünal'a)* Pilotuz bu gece beyim. *(Vapur sesi)* Hadi eyvallah. Ne yapacan sen şimdi?

ı

ÜNAL - Bir denize dalar çıkanm. Sonra da yatarım, laboratuvardaki sedirde.

YUSUF - Niye yukarda yatmıyorsun?

ÜNAL - Orda tahtakurusu var. *(Yusuf gider. Ünal denize girmek için soyunur. Atletik bir vücudu ve boynunda birçok delikanlılarda olduğu gibi madeni bir madalyon vardır. Tam kapıya giderken beyaz tuvaletiyle Melda kapıya gelir, kapıyı çalar. Ünal şaşırmıştır. Deliğe gider, açar, dışarı bakar)*

MELDA - Şaşırdın değil mi beni görünce? ÜNAL - Yooo!

MELDA - Nöbetçi değil mi eczane? Bir aspirin rica edeceğim. Bu sefer kendime.

ÜNAL - *(Aspirin ve suyu delikten uzatarak)* Buyur, (ö *içerken Ünal gerinir)*

MELDA - Gel beraber çıkalım konuşmak ihtiyacındayım. Çok sıkıldım, partiden kaçtım.

ÜNAL - Burayı bırakamam, nöbetçiyim. Ağır cezası vardır.

MELDA - Öyle ise burada konuşalım.

ÜNAL - Dur şu kepengi indireyim. *(Kepenk şıngırtısı, ışık mavi)*

MELDA - *(Şalını sırtından atar)* Of ağlamak istiyorum.

ÜNAL - Niçin kaçtın partiden? MELDA - Çok sıkılıyorum. ÜNAL - Ben de.

MELDA - Kaderimiz sıkılmak bizim. Bu cendere

muhitte.

ÜNAL - Seni nasıl eğlendireyim? MELDA - *(Onun elini tutarak)* Çok şekersin. ÜNAL - Şarkı söyliyeyim mi sana? MELDA - Hayır.

ÜNAL - Hoş fıkralar anlatayım mı? MELDA - Hayır. ÜNAL - Ya ne yapayım? MELDA - Kendinden bahset, çocukluğundan,

annenden.

ÜNAL - Hatırlamıyorum hiç, o öldüğünde üç

yaşında imişim. MELDA - *(Dalgın)* Ben on bir yaşında idim.

(Ünal'a) Güzel miymiş annen? ÜNAL - Resimlerine bakılırsa pek değil. Kara

kuru, zayıf bir kadınmış. O haliyle babamı aldattığı rivayet olunur. Şaşmam doğrusu.

MELDA - Susuzluktan boğazım kurudu. İçecek bir şey ikram etmiyecek misin?

ÜNAL - Bilsem aldmrdım.

MELDA - *(Ağlama taklidi yaparak)* Hı hı, ağlanm.

ÜNAL - *(Birden)* DUT bir dakika. *(Gider bir şişe getirir, deminki su bardağını alır)* Tek bardağımız maalesef.

MELDA - Daha iyi.

ÜNAL - Dur yahut, buldum. *(Raftan bir şey alır)* Bu da olur.

MELDA-Ne bu?

ÜNAL - Göz banyosu kadehi. *(Ünal doldurur)*

MELDA - Şerefe.

ÜNAL - Bakalım beğenecek misin?

MELDA - *(İçi kavrulmuş yüzü ekşimiştir)* Buuu çok sert. Nedir bu kuzum?

ÜNAL - *(Kendi işiyle meşguldür. Bir başka şişe getirir. Deminki şişeye boca eder)* Biraz vişne şurubu biraz da meliyes ruhu.

MELDA - (Ona *hayranlıkla bakmaktadır)* O kadar sevimlisin ki bu halinle.

ÜNAL - Sonra da beni kimyadan ikmale bırakırlar. Tat şunu bak.

MELDA - Nefis! Ne bu kokteylin adı? Bana da öğretir misin?

ÜNAL - Pederin fosfatin müstahzarı, yüzde elli alkoldür. Gerisi de fena değil. Fosfor var, demir var. Pek içkisiz kalınca bazen bunu çekeriz Yusufla. Meliyes hayli hafifletti değil mi?-

MELDA - Roma seyahatinin şerefine.

ÜNAL - Olmadı henüz. Seninki? MELDA - Benimki garanti canım. Üç zehir referans aldım.

ÜNAL - Öyle ise şerefe. MELDA - Ünal?

ÜNAL - Dikkat et, fosfatin tuttu mu fena tutar.

Votkaya filan benzemez. MELDA - Beni içki *(tahtaya vurur)* şimdiye kadar

yere vuramamıştır. Dostum, senin metodun

bu mudur hep kuzum? Önce içirir misin?

(Gülerek bardağa bakar)

ÜNAL - Affetmişsin sen. Benim sana saygım var.

MELDA - *(Gülerek)* Saygısı varmış. *(Kahkahalarla güler)* Bir kadına saygı duymaktan büyük hakaret olur mu?

ÜNAL - Neden kaçtın oradan?

MELDA - Kavga senin yüzünden çıktı.

ÜNAL - Benim yüzümden mi?

MELDA - Bir soğan ekmek meselesinden.

ÜNAL - Ne soğan ekmeği?

MELDA - Bir ay kadar oluyor, şuradan geçiyordum. Denizden çıkmış bir genç adam şurada oturmuş büyük bir iştahla soğan ekmek yiyordu. Nasıl ambale oldum.

ÜNAL - Ben! Ben yani hatırladım.

MELDA - Garip bir his. Her şey olabilirdi o an.

ÜNAL - Çok tuhaf. Ama bal gibi beni vasıta yaptın. Onu kışkırtmak için.

MELDA - İlkin belki öyle idi. *(Kalkar sendeler) (Sahnenin başından beri arada bir duyulan akordeon sesine uyarak bir iki figür yapar. Bir yandan da melodiyi mırıldanır)*

ÜNAL - *(Yavaşça ona sokulmuştur. Onu belinden tutar dans ettirmeye başlar)* Partiden kaçtın ama işte dans da ediyorsun.

MELDA - *(Memnun gülümser)* Ama orda parti dansı yapılır. *(Işıklardan birini söndürür)* Işıklar çok sönük olacak bir kere. En iyisi zifiri karanlık. Sonra daha sokulacaksın. Böyle çik tu çik. Başım öyle dönüyor ki.

ÜNAL - Benim de. *(Akordeonun durması üzerine onlar da dururlar)*

MELDA - *(Nazlanarak ve başını onun göğsüne da-. yayarak)* Söyle çalsın, ağlanm şimdi. *(Akordeon tekrar başlar)* Bu tangonun adı, Partito olsun. Gitmek.

ÜNAL - Saçların çok güzel kokuyor.

MELDA - Senin göğsün ne geniş. *(Boynundaki madalyonla oynar)* Şu anda dünyanın dört yanında kim bilir nasıl milyonca yalan söyleniyor. Gözünün önüne getirebiliyor musun? Mayami'de, Paris'de, Hongkong'da hele şu istanbul'da. Biz insanlar niye bu kadar adiyiz. Babamdan nefret ediyorum.. *(Hep dans ederek ve gitgide sarhoş olduğunu belli ederek)* Allah belasını versin bütün insanların. Kaç büyük heyecanlan var? Topu topu dört, yahut beş tane. Bunların en iyisi de sevişmek galiba. Gerisi nafile.

ÜNAL - *(iki eliyle Melda'nınyüzünü kavramış, gözlerinin içine bakmaktadır)* Senin gözlerinin rengi meğer lacivertmiş.

MELDA - Sönük* ışıkta, mavi duvar karşısında öyle görünür. Kırmızı fon önünde ela oluyor.

ÜNAL - Kedi misin sen?

MELDA'- Senin kedinim miyav, miyav. Sen kedileri sever misin?

ÜNAL - *(Kızı yavaş yavaş laboratuvarın kapısına götürmektedir)* Çok!

MELDA - Nereye götürüyorsun beni? Ben biliyorum ama.

(Ünal laboratuvarın kapısını ayağı ile iter, sonra tekrar kapar. Buzlu cam üzerinde birbirlerine arzu ile sarılan iki gencin silueti. Bir müddet sessizlik. Telefon çalar, çalar ve susar. Dışarda bir bekçi düdüğü) (Sağdan bir çift yürüyerek sola doğru geçerler. Daha sonra

polis geçer. Onlardan sonra Sefa ile Naciye görünür. Hallerinden yarım saatten beri yürüyerek konuşmakta oldukları bellidir.)

NACiYE - Tıpkı bu geceki piyeste kadının söylediği gibi kendi için sevilmek. Sırfen.

SEFA - Gerçek aşk da bu galiba.

NACİYE - Yoksa başkasında kendini sevmek değil.

SEFA - *(Eczaneye doğru bakarak)* Sizin eczane nö-betçiymiş bu gece.

NACİYE - Kalfa izinli gidecekti. Sadettin Bey çıkıp uyumuştur küçük odada.

SEFA - *(Kesilmiş incir kütüğünü fark etmiştir)* A koca bir incir devirmişler burda.

NACİYE - Ya. Bu sabah. '

SEFA - *(İncir kütüğünün üzerine oturup eliyle Naciye'yi de çekip oraya oturtarak)* Hatırlar mısın bizim inciri? Adana'daki.

NACİYE - *(Düşünceli)* Belki onu da bir gecede devirmişlerdir. SEFA - Hayır! NACİYE - Ne biliyorsun?

SEFA - Her gittiğimde tavaf ederim.

NACiYE - Yalan. *(Sefa başıyla teyid eder)* İşin mi yok üşenmeden? Hâlâ duruyor mu kabuk-taki isimlerimiz?

SEFA - Ne toymuşuz düşünüyorum da. Doğru dürüst bir öpüşmemiştik bile. Halbuki bugünkü gençler maşallah.

NACiYE - Ya!

SEFA - Bir tek o yağmur akşamı.

NACİYE - Sus artik Müslim.

SEFA - Çok beceriksiz bir öpüştü. Çarpık çurpuk, yerini bulamayan. Saçlarının sabun kokusu. Yağmurdan ıslanan kemik tarağın kokusu hâlâ genzimde gibi. *(Naciye onun elini tutar)* İnanır mısın, şimdi ne zaman yağmur yağsa bir incir yaprağı ezerim elimde. O anlara gitmek için bu koku biletim benim, *(iç çeker.)*

NACİYE - Sahi beni çok düşündün mü Müslim?

SEFA - Hem de nasıl. Seneler sonra bir gece rüyamda seni ölmüş gördüm. Sabah uyanınca deliye döndüm. O günden sonra bambaşka bir his kapladı içimi.

NACİYE - Nasıl bir his?

SEFA - O yaşıyor ya hiç olmazsa, dedim. Benden uzak, başkasının kolunda, ama yaşıyor ya. Bir Naciye var ya. Dünyamızı süslüyor ya bir çiçek gibi, başkalarıyla da olsa gülüyor ya, söylüyor ya, radyo dinliyor. Kahve yaparken şarkı mırıldanıyor ya. Bu bana ye ter dedim.

NACİYE - *(Duygulanmıştır. İki eliyle sımsıkı Müslim'in koluna sanlır. Onun omzunda ağlar)* Halbuki ben gülümsemiyordum ki Müslim.

SEFA - *(Onun saçlarını okşayarak)* Güleceksin bundan sonra, güleceksin. Naciye'm benim. Daha geç değil henüz. İnan. Sana bunu söylemek için evvelki günden beri...

NACİYE - Delisin sen Müslim.

SEFA - Delilik asıl bu teslimiyet. Şu incir ağacı *(elindeki yaprağı gösterir)* bir işaret belki. Bir incir altında ayrılmıştık. Niye bir incir kütüğünün üzerinde birleşmeyelim?

NACİYE - *(Kendini bu fikre kaptırmaktan korkar gibi)* Olmaz Müslim, olmaz, olmaz.

SEFA - Niye olmasın?

NACİYE - *(Yavaş yavaş erimektedir)* Sadettin Beye ne derim?

SEFA - Teyzeme ne derim demiştin o zaman da. Dinle beni. Biz yarın Adana'ya hareket ediyoruz. Toros ekspresiyle.

NACİYE - Yok Müslim zaman ver bana.

SEFA - Ya şimdi, ya hiçbir zaman. Beraber gideceğiz.

NACİYE - Kocamam öyle hırsız gibi.

SEFA - Güçlük çıkanr diye mi korkuyorsun?

NACİYE - Çok onurludur. Öyle bir şey yapmaz.

RIZA - Baba nerdesin, seni arayıp duruyoruz her yanda. Dekorlan topladık. Kamyon geceden gidecekmiş Haydarpaşa'ya- *(Rıza'yı görünce Naciye kütüğün üstünden yere atlamıştır. Kendine çekidüzen verir)*

SEFA - *(Naciye'ye)* Dediğim gibi. Tren tam sekiz otuz beşte. *(Naciye soldan. Sefa sağdan uzaklaşırlar. Yine eczanenin içi aydınlanır. Labora-tuvar kapısı açılır, kırmızıdır. Ağır ağır Melda da çıkar. Deminki neşesiyle tezat teşkil eden bir ciddiyet içindedir. Saçlarını düzeltir.... Naci-*

ye'nin oturduğu kasa iskemlesine çöker. Başı iki elinin arasındadır, bakışları boşalmış gibidir. Sessiz sessiz ağlar)

MELDA - Bu olay için nasıl bir dekor tahayyül ederdim kendi kendime. Düşün. İnsanın

hayatında bir kere. *(Ünal laboratuvara ve sonra önüne mahcubiyetle bakar. Oraya doğru ilerler, içeri girer... başını musluğun altına sokarak yüzünü yıkar)* Bir eczane laboratuvarı olacakmış zifaf odam. *(Laboratuvarm açık kapısına doğru bakarak)* Havagazı ocağı, ecza varilleri, idrar şişeleri. *(Acı acı güler)* Ve bir enjeksiyon sediri.

ÜNAL - Her taraf alt üst oldu. Dekoru düşünecek halimiz mi vardı? *(Yüzünü kurulayarak)* Peki niye başka gösterdin kendini? Hiç anlamıyorum seni.

MELDA - Adada otururken bir mimara âşık olmuştum. Ama korkunç. *(Kalkar, sendeler)*

ÜNAL - Bir de sarhoş değilim diyorsun. (Onu oturtur)

MELDA - Ben 14 yaşında iken o 40, düşün. Haberi bile yoktu tabii kendinin. Bir gün tesadüfen onlara gittik. İlk votka içişim. Bir ara yalnız kalınca açıldım. Bütün çocukluk safiyetimle. Budalalık.

ÜNAL - Gel bak yüzünü yıka. Ferahlarsın.

MELDA - *(Devam ederek)* Kahkahalarla güldü bana. Sonra dul bir kadınla dansa kalktı. Bana bakıp durmadan güldüler. Bir hafta, Ünal bir hafta her gece nasıl ağladım. *(Ünal kasanın yanma gelmiş ona şefkatle bakmaktadır)* Şimdi ne vakit bir erkek görsem, o kahkaha çınlar kulağımda.

ÜNAL - *(Saçlarını öperek)* Sen de çok bilmiş numarası yaparak bundan kurtulduğunu mu sanıyorsun aklınca... *(Okşar)*

MELDA - *(Masum ve suçlu bir eda ile gözlerini ona kaldırıp başı ile tasdik işareti yapar)*

ÜNAL - Seni gidi şen dul seni. Sen nesin biliyor musun? Mini minnacık, ıslak zavallı bir kedi

yavrusu. Okşanmaya, sevilmeye, korunmaya teşne. Belki bütün öbür kızlardan fazla.

MELDA - (ona *sarılarak ve ağhyarak)* Ve sevmeye, bütün varlığımla sevmeye. Bunu öyle kuvvetle hissediyorum ki Ünal. *(Sağdan genç adam gelir, acele kapıyı vurur)*

MELDA - *(Teleşla)* Dur açma. Ölümü öp açarsan.

ÜNAL - Açmıyorum.

EMİR ERİ - Yusuf, Yusuf koş Miralay Beye kriz geldi.

MELDA - *(Panik içindedir)* Ben ne yapacağım şimdi?

ÜNAL - *(Enjektörü otomatik olarak ocağın üzerine koyup ocağı yakmıştır)* Sen yukarı kaç şu yan kapıdan.

TAHSİN - *(Gece elbisesiyle Ercüment ve Füsun yanında olduğu halde dönmektedir. Müşteriye)* Ne olmuş?

MÜŞTERİ - Kimse yok galiba.

ERCÜMENT - İmkânı mı var? Nöbetçi.

MÜŞTERİ - Bir sesler vardı demin içerde.

POLİS - *(Belirmiştir)* Yusuf, kadın almıştır yine içeri.

MÜŞTERİ - Belki de dansöz.

TAHSİN - Yaa. Eczanenin bu marifeti de var de-

mek. Mahallenin tam ortasında. *(Hışımla vurarak)* Derhal açınız.

MÜŞTERİ - Yok canım. Belki de uyuya kaldı. . Ben gidip doktor Recai Beyi uyandırayım.

TAHSİN - *(Kararlı) Hayır* durun açmalan lazım. *(Kapıya vurarak)* Açıyor musun, açmıyor

musun? Bak polis burada zabıt tutuyorum.

ÜNAL - *(İçerden)* Açıyorum, geldim.

MÜŞTERİ - Miralay Bey kriz geçiriyor.

ÜNAL - Koydum enjektörü şimdi koşuyorum.

TAHSİN - *(Onun açtığı kapıdan içeriye girerek)* Burada bir kadın olduğunu biliyorum.

ÜNAL - Yok öyle bir şey. Uyuya kalmışım. Geciktim, özür dilerim.

TAHSİN - *(Dört bir tarafa bakınır. Yarısına kadar forsalin dolu bardağı gösterir)* İşte içki içmişsiniz, belli bir şey.

ÜNAL - *(Alayla)* İçki mi o. Forsatin Sadettin. *(Etiketi gösterir)*

TAHSİN - *(Tablaya bastırılmış kenarı ruj izmaritlerinden alıp Ünal'ın burnuna doğru sokarak)* Peki bu rujlu sigaralar?

ÜNAL - *(Kafası atmıştır)* Hadi git işine yahu.

TAHSİN - *(Polise amirane)* Arayın.

ÜNAL - Ne hakkınız var aramaya? *(Tahsin kendi de aramaya başlamıştır. İlk olarak laboratuva-ra girer. Ünal onu önler)* Çıkıyor musun şuradan edebinle.

TAHSİN - Dokunma efendi bana.

ÜNAL - *(Tahsin'i iki yakasından yakalamıştır. Polis içeri doğru koşar. Tahsin debelenir. Ünal'la polis arasında bir itişme olur. Tahsin bu fırsattan istifade ederek Ünal'a bir tokat atar. Polisin*

elinden kurtulan Ünal'ın Tahsin'e yumruk yapıştırdığı ve Tahsin'in geri geri gidip şişelere

çarptığı görülür. Şangırtı,)

ERCÜMENT - Bir şey oldu.

FÜSUN - İmdat! Aman yarabbim *(Müşteriye)* Koşsanıza yardım etsenize. *(Bir yandan da Ercüment gitmesin diye ceketinin eteğini tutar)*

POLİS - Bir şey parladı beyefendi çabuk çıkın.

TAHSİN - *(Gözünü tutarak laboratuvardan çıkar)*

ÜNAL - Gördün mü yaptığını. *(Gömleğini çıkarır. Sonra bunun manasızlığını anlar. Kenardan bir çuval alıp alevin üstüne atar. Bir çuval-daha atar)*

POLİS - Yanacaksın. Deli misin? *(Tahsin, Ercüment, Füsun kaçışırlar. Laboratuvar camının arkasından alevler.)*

POLİS - *(Telefona gider)* Alo! Üsküdar itfaiyesi mi, koşun Fazilet Eczanesi yanıyor. *(Ünal deli gibi merdivenlerden yukarı fırlar. Polis telefonu kapayıp dışarı fırlat. Acı acı düdük çalarak uzaklaşır. Ünal elinden tuttuğu Melda'yı uçar gibi aşağıya indirir kızı soldan kaçırır, kendi eczaneye girer. Yangını söndürmeye uğraşır. Sadettin Bey pijama ve terlikle uyku sersemi görünür)*

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Günlerden 30 Ağustos. Zafer Bayramı. Bando seslen. Aynı dekor. Yalnız eczanenin laboratuvar tarafından yanmış olduğu görülür. Dolaplarda geceki itfaiye hortumlarının tesiri olarak leke leke ıslaklıklar. Umumi olarak bir dağınıklık ve perişanlık. Eczanenin içinde masanın başında kara kara düşünen Sadettin, karşısında Refet ve Recai.)

REFET - Elbette ödeyecek sigorta.

RECAİ - Hak var hukuk var.

REFET - Tahsin Beyden ayrı tazminat kopar-mazsam bana da tapucu Refet demesinler.

RECAİ - Tahsin Beyin Ünal'ı dava edeceği doğru mu acaba?

REFET - Elimiz armut devşirmiyor ya. Biz de mukabil dava açarız.

RECAİ - Hem suçlu hem güçlü. Nasıl basarsın efendi sen eczaneyi? Zaptiye misin, polis mi?

REFET - *(Daktilonun başına geçerek)* Kuru gürültü aldırma. Ben ihtiyaten şurada bir dava la-

yihası hazırlayacağım.

SADETTİN - Miralay nasıl oldu?

RECAİ - İyidir hamdolsun, atlattı:

REFET - *(Bir yandan yazar)* Boşuna telaşa verdi hepimizi. Eski toprak, ona bir şey olur mu?

RECAİ - Zarar ne kadar Sadettin Beyciğim?

SADETTİN - Hesaplamadım. *(Recai'ye)* Gözüm gibi sakladığım Fçnositil şişesi vardı ya.

RECAİ - Hangisi o?

SADETTİN - Hani canım Leman Hanıma yaptığım romatizma müstahzarına koyduğum madde. O da yanan dolapta idi.

RECAİ - Ha şu küçük şişe.

SADETTİN - *(Eliyle işaret eder)* Şu kadar bir şey ama, kaça biliyor musun? On bin lira.

RECAİ - Vah vah vah.

YUSUF - Dur usta dur dur. Daha sevinme ama, o kurtuldu galiba.

SADETTİN - *(Sevinçle)* Nasıl?

YUSUF - Tarifin üzerine Leman Hanımın ilacını yaptıktan sonra şu dolaba koyduydum galiba. *(Şişeyi bulup getirerek)* İşte...

SADETTİN - Hay gözünü seveyim. *(Gözleri parlamıştır)*

YUSUF - Her şeyi yerine koy diye parlardın ya. Hiç değilse bir kere de savrukluğumun faydası oldu.

RECAİ - Üzme kendini Sadettin Bey. Ben şimdi gelirim. Şu kaptana uğrayım. *(Telefon çalar. Sadettin o sırada kalkmış ilacı tetkik etmektedir. Yusuf a sen bak diye işaret eder.)*

YUSUF - *(Telefonu açarak)* Alo Fazilet Eczanesi buyurun... Benim. Ha sen misin? Nasıl? *(Dehşetle)* Ne diyorsun, *(hayretle)* yok yahu, *(Sadettin Beye acıyarak bakar)* yapma, yok be... Yok yahu... Allah Allah. *(Kapar, son derece üzgündür. Fakat bu üzüntüsünü Sadettin Beyden gizlemeye çalıştığı belli olur.)*

SADETTİN - Kimdi o?

YUSUF - Hiiç, bir arkadaş.

SADETTİN - Keyfin kaçtı. Kötü bir haber galiba.

YUSUF - Yooo, yok canım.

SADETTİN - Ee ne konuştun?

YUSUF - Havadan sudan.

SADETTİN - *(Onu taklid ederek)* Ne diyorsun? *(hayretle)* Yok yahu deyip duruyordun.

YUSUF - *(Güya tefsir ederek)* Haa o mu, şey canım. *(Birden aklına bir fikir gelmiştir)* Şey istedi de. İrgaprinin bulunur mu sizde dedi. Yok dedim. Rupronat eliksir? Yok yahu dedim. Elinin körü burası depo mu? *(Uydurduğu yalandan çok memnundur. Şehnaz ve Sadettin birbirlerine bakarlar)*

SADETTİN - Sen git de babanı kandır. *(Recai'ye)* Bu işte bir iş var ama.

REFET - *(Yusufa usulca)* Kimdi eden?

YUSUF - *(Yavaş)* Ünal. Naciye Abla eve mektup bırakıp kaçmış.

REFET - *(Hayretle)* Yok yahu.

SADETTİN - *(Onun gayri ihtiyari yüksek sesle söylediği bir söz üzerine)* Ne dedin?

YUSUF - *(İşi gürültüye getirmek için)* Ne sıcak değil mi bugün?

MUADELET - *(Heyecan içinde gelir.)* Günaydın. Geçmiş olsun. *(Sadettin başıyla mukabele eder) (Refet'le Yusuf un yanına sokulan Muadelet)* Naciye Hanım yok mu?

YUSUF - *(Bahsi kapamak için)* Hayır. Uyuyor herhalde. Daha .gelmedi.

MUADELET - *(Ona inanmadığını belli eden bir gülüşle)* Evet evet uyuyor.

YUSUF - *(Sinilenmiştir)* Bir şey mi biliyorsun yoksa?

MUADELET - *(Usulca)* Gördüm ayol gözlerimle. Sen nerden biliyorsun?

YUSUF - Ünal telefon etti demin. Buraya gelemiyor da. Babasıyla karşılaşmamak i0n. Evde mektubu bulmuş.

MUADELET - Mektup da mı bırakmış?

REFET - Sen ne gördün kızım?

MUADELET - Uyku tutmadı gece. Gün ağarırken kalktım. Pencereden bakıyordum. Alaca karanlıkta Naciye Hanımı elinde küçük bir bavulla hızlı hızlı giderken gördüm. Gözlerime inanamadım. Mendilini burnuna tutmuş ağlıyordu, galiba. Ben kavga ettiler sandım.

YUSUF - Ünal'a bakılırsa kavga etmişler dün gece Sadettin Beyle.

MUADELET - *(Merakla)* Neden acaba?

YUSUF - Leman Hanıma gideceğim diye çıkmış. Orda yokmuş, eve çok geç gelmiş.

MUADELET - Sahi, yangında Naciye Hanım yoktu burada. Herkes geldi o yoktu, kırdıy-sa kadını.

YUSUF - Haklı bile olsa böyle günde yapmayacaktı.

PEHLİVAN - *(Nefes nefese gelir alnındaki terleri büyük mendille siler. Burnundan solumaktadır)* Vay namussuzlar. *(Sadettin, Refet hayretle ona bakmaktadırlar)*

REFET - Hayır ola Pehlivan.

PEHLİVAN - *(Soluk soluğa)* Doğruymuş.

SADETTİN - Ne?

PEHLİVAN - Kumpas *(Soluk alır).* Kumpas kuruyorlar dedi ya Leman Hanım.

MUADELET - Evet evet.

PEHLİVAN - Terlikçi İhsan'dan öğrendim. Sütü çok bozukmuş bunların Sadettin Bey. .

YUSUF - Anlatsana yahu ne olmuş?

PEHLİVAN - Senetler yahu senetler.

SADETTİN - Ne senetleri?

PEHLİVAN - Hani, tarihi geldiği halde yalvar yakar tehir ettirdiğimiz senetler.

REFET - Eeee?

PEHLİVAN - Tahsin Bey denen herif senin bütün alacaklılarından parayı ödeyip senetleri devralmış. Tek alacaklı o olacak şimdi. İta emri dayayacak. Tarihinde ödemedin mi iflas.

YUSUF - Dün gece yumruğu da yemiş. Gözü kızdı mı anasını da keser o herif.

SADETTİN - Bizim zekâmız böyle şeylere işler zaten.

YUSUF - Alavere dalavere olimpiyadı yapılsa Allah bilir iyi derece alırdık umumi tasnifte.

MUADELET - Aaa bakın yine o adam.

YUSUF - Şimdi onu mu düşüneceğiz?

MUADELET - Aaa giriyor.

YUSUF - Hiç bakmayın, korkutmayın. Bir emriniz mi vardı, beyefendi?

GÖZLÜKLÜ - *(Çok soğukkanlı bir adamdır. Yüzü hiç gülmez. Sakin bir şekilde iskemlelerden birine oturur.)* Evet!

MUADELET - *(Merakla)* Af buyrun. Bu yaz teşrif buyurdunuz galiba bu tarafa.

GÖZLÜKLÜ - Evet.

MUADELET - Her gün görüyoruz da.

RECAİ - Kimdir bu beyefendi diye merak oldu âdeta.

GÖZLÜKLÜ - Tanışmak bugün kısmetmiş. *(Başını kaldırıp onların gözlerinin içine bakarak)* Ben sivil emniyet amiriyim.

SADETTİN - *(Yerinden kalkmıştır)* Ne diyorsunuz. *(Sonra kendine hâkim olur.)* Hoş geldiniz

buyrun şöyle.

GÖZLÜKLÜ - İzinli idim. Dün bitti. Bugün bu vakayı verdiler.

REFET - Hangi vakayı?

GÖZLÜKLÜ - Dün gece buradaki hadise. *(Hayretle hepsi birbirlerine bakışırlar) (Tahsin, Ercüment, Füsun belirmişlerdir)* İşte onlar da geldiler. *(Selamlaşma, Sadettin'e)* Ünal Bey yok mu?

SADETTİN - Geceden beri görünmedi.

GÖZLÜKLÜ - Sıtkı Efendiyi vazifelendirmiştim. Demek bulamamış. Başlıyabilirz.

RECAİ - Miralay Bey şikâyetçi olmadığını söyledi.

SADETTİN - Şikâyetlik vaka da yok esasen. Açılmış kapı. Biraz geç de olsa.

ERCÜMENT - Zabıt'o yandan sukut ediyor. Malum. Yalnız kadın meselesi var.

GÖZLÜKLÜ - *(Sadettin'e)* Kim olduğunu söylemedi mi size acaba?

SADETTİN - Hayır.

GÖZLÜKLÜ - Biz söyletmesini biliriz. *(Yusufa döner)* Yusuf Efendi siz olacaksınız herhalde. Siz dün gece nerde idiniz?

YUSUF - İzinli idim.

GÖZLÜKLÜ - Biliyorum. Nerde idiniz?

YUSUF - Artık sorma beyim izinliydik işte.

GÖZLÜKLÜ - Hayır, siz burda idiniz. Şu halde mesele tavazzuh ediyor. Kız da dansöz Alev Atanur'du öyle ise.

YUSUF - Ne münasebet.

GÖZLÜKLÜ - Belki bir arkadaşı daha da vardı. Dörtlü âlem. Evvelki gün aynı dansöz için truptan biriyle kavga ettiğiniz de mi yalan?

YUSUF - O başka mesele beyim.

GÖZLÜKLÜ - Birkaç kere kadın aldığınız rivayet ediliyor eczaneye.

YUSUF - Yok öyle bir şey.

SADETTiN - *(Gözlerini açmış sert sert Yusuf a bakar)* Öyle mi?

YUSUF - Tevatür usta inanma, yer mi kalmadı yani. Hani bir gece bir kadın bayıldıydı da ilaç alırken, ordan çıktı bu iftira.

GÖZLÜKLÜ - *(Bir fikrî sabit gibi)* Dün gece nerde idiniz?

YUSUF - İlle öğrenmek mi istiyorsunuz? Ver kulağını söyliyeyim.

• GÖZLÜKLÜ - *(Gözleri büyür)* Bunu tevsik edebilir misiniz?

YUSUF - Çok kolay. Saime Ablanın telefon numarası 49967 l'dir. *(Ona yaklaşıp mahrem bir sesle)* Temiz müessesedir, tavsiye ederim.

MUADELET - Ünal'ı getiriyorlar.

TAHSİN - *(Ünal'ı görünce Gözlüklü'ye)* Bunu bırakın da ona sorun, o serseriye.

SADETTİN -. *(Babalık daman kabarmış)* Ağzını topla Efendi.

TAHSİN - Tabii serseri. Gangster bozuntusu. *(Elini gayri ihtiyari çürük gözüne götürür)*

ÜNAL - *(Kendisiyle beraber içeri girmiş polisi göstererek)* Sıtkı Efendi orada idi. İlkin kim

kime vurdu söylesin. *(Sıtkı susar önüne bakar)*

GÖZLÜKLÜ - Dün gece burada sizinle beraber bulunan kadın kimdi?

ÜNAL - *(Karşıdan inkâr et diye işaret yapan Refet'i görür. Gözlüklü'ye)* Kadın filan yoktu.

ERCÜMENT - Yiğidin kalesi inkârmış. Suçlu sıcağı sıcağına sorguya çekilmeyince böyle oluyor. İfadeden evvel avukatı ile görüştü mü çık işin içinden çıkabilirsen.

ÜNAL - Ben Refet Beyi yeni görüyorum daha.

GÖZLÜKLÜ - *(Refet'e bakarak)* Bey avukat mı?

REFET - *(Mağrur)* Hukukçu sayılırım.

GÖZLÜKLÜ - *(Ünal'a bakarak)* Kadın kimdi, soruyorum.

SADETTİN - *(Ünal'a kızmıştır)* Söylesene be.

ÜNAL - Söyledik işte.

GÖZLÜKLÜ - *(Naylon bir kese içinde kenarı rujlu izmaritleri masanın üzerine döker.)* Bu ruj izleri kimin, izmaritlerdeki?

ÜNAL - Herhalde gündüzün gelmiş bir bayanın. *(Refet'in bu cevabı beğendiğini belirten jesti.)*

GÖZLÜKLÜ - Hangi bayanın?

ÜNAL - Ne bileyim ben. *(Yusufun, ne bilsin, bu da sual mi gibi jesti.)* Her çeşit kadın müşteri gelir eczaneye.

GÖZLÜKLÜ.- *(Sıtkı'ya amirane)* Alev Atanur'u getirin.

SITKI - *(Olduğu yerden kıpırdamamıştır. Mahcubiyetle ve hayıflanarak)* Onu maalesef

bulama-

dik komserim. Bu sabah Adana'ya hareket etmişler.

MUADELET - Aaa, yazık. *(Sevinci kursağında kalmıştır.)*

ERCÜMENT - Buyurun işte. *(Sinirlenmiştir)*

TAHSİN - Striptiz dansözü ile eczacı beyin mahdumunun muaşakaları, icra-i lübiyattan sonra icra-i aşk. Güzel doğrusu.

REFET - O sizi ilgilendirmez galiba.

TAHSİN - Nasıl ilgilendirmezmiş. Namuslu bir mahalle ortasında, namuslu bir müessese sayılan eczanenin geceleri garsoniyer olarak kullanılışına buranın mal sahibi olarak ben nasıl ilgilenmezmişim.

REFET - Bunlar zabıta aynen geçsin lütfen. Bu hakareti ayrıca dava edeceğiz.

GÖZLÜKLÜ - Buyurun.

REFET - Meskene tecavüz vaki olmuştur. Ve bu usulsüz tecavüzün doğurduğu *(Etrafa bakınır)* şahitsiniz ya! Şahitlerin de teyit ettiği veçhile ilk darbesi Tahsin Beyden gelen arbede sonunda miktarım bilahare hususu mahkemeye arz edeceğimiz zararımız olmuştur. *(Tahsin'e)* Buyurun, şimdi konuşabilirsiniz.

GÖZLÜKLÜ - *(Füsun'a)* Kapı geç mi açıldı hanımefendi?

FÜSUN - *(Manidar)* Hayli geç. Bizden önce gelen adam içerde bir s'esler duyduğunu söylüyordu.

GÖZLÜKLÜ - İlk kim vurdu?

FÜSUN - Kavga olunca bakamam. Korkarım. Yalnız bir şangırtı duydum. Tahsin Bey de yerde gözünü tutuyordu. O sırada ocağın

üstüne devrilen eczalar parladı. Yangın diye haykırdığımı hatırlıyorum. Kocama, koş Ercü, yardıma koş diye bağırdım.

YUSUF - Yaradana kurban olsunlar.

GÖZLÜKLÜ - Teşekkür ederim. *(Sıtkı'nın yanına gidip zaptı tetkik eder)*

SADETTİN - *(Bu fırsattan faydalanarak oğluna yaklaşmıştır)* Geceden beri nerdesin? Cevap ver.

ÜNAL - *(Mahcup)* Böyle olmasını istemedim baba. *(Sesini yükseltir)* Ama suç onların. Tokat vurdu bana. Haydut gibi.

TAHSİN - *(Gözünü tutarak ayağa kalkar)* Haydut sensin ki eczanede kadın oynatıyorsun.

ÜNAL - Ben kadın filan oynatmadım.

TAHSİN - Burdan yakanı kurtarırsan ahlak polisine başvuracağım. *(Gözlüklü'ye)* Kadını bulduğunuz an her şey ortaya çıkacak.

GÖZLÜKLÜ - *(Yine Ünal'a doğru yürür)* Son defa soruyorum. Kimdi o meçhul kadın?

MELDA - *(Birden eczanenin orta yerinde biterek)* Bendim o meçhul kadın. *(Pek övünçlüdür.)*

TAHSİN - Şakanın sırası değil kızım. Burada ciddi bir mesele var.

MELDA - Bendim diyorum size, ne şakası.

TAHSİN - Gel buraya *(Onu yanına çağırmak ister)*

MELDA - Dokunmayın bana. *(Sıyrılıp ortaya geçer. Herkese meydan okuyan bir hali vardır.)*

GÖZLÜKLÜ - *(Ünal'a Melda'yı işaret edip)* Bu bayan mı idi?

ÜNAL - Bilmiyorum.

MELDA - Bendim diyorum ya.

ÜNAL - Manası var mı artık direnmenin? (Göz-

lüklü'nün yanma giderek çok ciddi) Yazınız lütfen. Melda'yla sevişiyorduk. Diyeceğiniz var mı?

TAHSİN - Kızımı içirip iğfal etmişler davaayım.

MELDA - Katiyyen. Kendi ayağımla geldim.

SADETTİN - *(Ünal'a bakarak)* Sen demek ki... *(Ünal başını yere eğer.)* Hakkım yok mu imiş acele etmekte.

MELDA - Benim yaşım yirmi. Ünal'ınki yirmi üç. *(Ünal'a bakar)* Yirmi üç buçuk mu idi yoksa, Ünal? *(Babasına ve Gözlüklü'ye döner.)* Hiçbir kuvvet durduramaz bizi, biz raşidiz.

YUSUF - *(Gülerek düzeltir)* Reşidiz diyecektiniz galiba.

MELDA - *(Kızgın)* Anlayın işte canım. Romeo Jülyet gibi bir hikâye. Ailelerinin kinlerine rağmen sevişen iki genç. Ne var ki *(Etranna bakar)* zehiri bol bir yerde olmamıza rağmen intihan düşünmedik onlar gibi. Sevişerek aldık öcümüzü.

TAHSİN - Hayasız şırfıntı. Kan işte. Senin büyük anan meşhurelerdendi.

MELDA - Rahat bırak büyük anamı mezannda.

TAHSİN - Görmesin gözüm reddediyorum seni.

MELDA - Ben de seni.

GÖZLÜKLÜ - Bana bir iş kalmıyor artık. Müsaadenizle. *(Sıtkı ile çıkar.)*

SADETTİN - *(Ünal'a yaklaşır, titrek bir sesle)* Sahi mi Ünal, gidiyor musun?

ÜNAL - Yollarımız er geç bir gün ayrılacaktı baba.

SADETTİN - Peki eczane?

ÜNAL - *(Yanık laboratuvara, harap olmuş dolaplara bakarak)* Hangi eczane?

SADETTİN - Daha iyi söyledin ya. Nasıl bırakırsın beni? Bu harabenin ortasında? Tek başı-

ma, baykuş gibi.

ÜNAL - *(Onun sırtını okşayarak)* Tazminat alacaksın. Sigorta da verecek ayrıca.

TAHSİN - Ne münasebet?

ERCÜMENT - Özür dilerim, fakat öyle görünüyor maalesef.

REFET - *(Kendinden emin)* Kanun sarih beyim.

TAHSİN - Peki nereye gidiyorsunuz?

MELDA -Amerika'ya. Benim bursum ikimize de yeter. Orda iş de buluruz Ünal'a.

TAHSİN - O kadar emin misin? *(Sert)* Tahkik ettim. Kazanamamışsın.

MELDA - Nasıl? *(Sarsılır)* Olmaz böyle şey.

TAHSİN - Sor istersen. *(Telefonu gösterir)*

MELDA - Öyle de olsa kalmayacağım burda.

TAHSİN - İki çıplak ancak bir hamama yaraşır.

MELDA - *(Ünal'a bakarak)* Öyle ise biz de bir müddet hamamda otururuz. Durumumuzu

düzeltinceye kadar. *(Ünal Melda'nın elini tutar.)*

SADETTİN - Beni ezip gidiyorsun demek.

ÜNAL - Seni kırmak istemiyorum baba. Ama anla beni ne olur, biraz.

MELDA - Bravo Ünal. *(Sadettin'e)* Bizim de yaşamak hakkımız. Başaracağız bunu korkmayın. *(Ünal'a)* Gel-şimdi doğru Selmin'e gidelim bizim. Ya Amerikan Haberler Servi-si'nde ya da hava yollarında bir iş bulurum muhakkak. Gelecek sene burs garanti.

TAHSİN - Bir şey unuttun galiba. *(Kızın boynundaki kolyeyi işaret eder.)*

MELDA - *(Eligayri ihtiyari kolyeye giderek)* Annemindi bu yanılmıyorsam.

TAHSİN - Hayır.

MELDA - *(Tiksintiyle)* Bu kadar küçüleceğini um-mazdım. Buyrun. *(Kolyeyi verir)* Bunu da sermayene ekle. Annemin öbür mücevherleri gibi. *(Üpal'a)* Gördün değil mi? (O *sırada burnunu silip mendili katlayan babasını göste-- rerek)* Babam da mendil katlayan soydandır. Nasılmış teşhisim. Hoşça kalın. Hoşça kalın Sadettin Bey.

SADETTiN - Ünal, Ünal. *(Gençler çıkmıştır bile, duymazlar)*

RECAİ - Üzme kendini Sadettin Bey.

MUADELET - Karısı kaçmış umuru değil de. Ünal Ünal diye inliyor adam.

YUSUF.-r Sus yahu duyacak. *(Yusuf Sadettin'e Kal-minol Sadettin verir)*

SADETTiN - *(İçer, sonra Tahsin'e)* Hadi beyim. Uzatma artık bu dava sökmedi. Oyna son kozunu. Çıkar satın aldığın senetleri, ödeme emri yollat. îcraya ver, iflâs ettir beni.

TAHSiN - *(iskemlesinde külçe gibi oturmaktadır)* Şu anda hiçbir şey düşünmüyorum. Can

evimden vurulmuşum.

ERCÜMENT - Baştan beri bunu söyledim hep. iyilikle olsun, anlaşalım diye.

TAHSiN - Teessürünüzü çok iyi anlıyorum Sadettin Bey, bende de bir kalp var.

YUSUF - Insanlaşan canavar, *(Tahsin ve* Füsun'un *kendisine dik dik bakması üzerine)* diye , bir film vardı gördünüz mü?

MUADELET - Yoo, nerde?

YUSUF - Boş ver.

MUADELET - *(Kızar) A,* deli mi ne?

SADETTİN - *(Ayağa kalkar, Yusuf a)* Git Viçen'i bul. Bacanağına telefon etsin. Satıyorum eczaneyi.

YUSUF - Nasıl?

SADETTİN - Dediğimi yap çabuk.

YUSUF - *(Muadelet'e bakar. Kendi yokken bir ihtiyatsızlık etmesinden korkmaktadır. Gitmekle kalmak arası bocalamaktadır.)* Ohannes, ustam yollasana oğlum.

SADETTiN - Naciye nerde acaba? *(Muadelet ile Refet birbirlerine bakışırlar. Sadettin Yusuf a)* Naciye'yi çağırsana evden.

MUADELET - *(Sabırsızlıkla atılır)* Naciye Hanım...

YUSUF - *(Keserek)* Naciye Abla.

SADETTİN - Ne olmuş?

MUADELET - Sabah erken...

YUSUF - Yok canım biraz evvel... İstanbul'a inmiş galiba.

REFET - İnmiş inmiş istanbul'a inmiş.

SADETTİN - İhtimal ablasına gitmiştir. Dün gece biraz aüştik da.

YUSUF - *(Cebindeki mektubu daha derine atarak)* Nereye gidecek.

VİÇEN - *(Girerek)* Buyur Sadettin Beyciğim hayır haber.

SADETTİN - *(Büyük bir el jestiyle eczaneyi gösterir)* Satıyorum.

REFET - Sen de tavsadın ha sonunda. Halbuki kazanırdık belki.

SADETTiN - İstemiyorum artık.

VİÇEN - Bu sefer kararın katidir? *(Telefona gider)* Arşevir sensin? Sataor derhal gel. He *(Yusuf a)* Envanteri çıkardınız?

YUSUF - Dur be. Bu da amma iştahlı imiş.

VİÇEN - Neleri neleri sataorsunuz?

SADETTİN - Hepsini işte. Ne görüyorsan?

VİÇEN - *(Kâğıt kalem alır kaydetmeye başlar)* Dört dolap, bir kasa makinası. *(Dolapların üstündeki paketlere bakarak Yusuf a)* Şunları indir . ki Arşevir gelinceye kadar yazalım.

YUSUF - *(Merdiven dayar yakardaki büyük şişeleri ve paketleri indirmeye başlar. Bu işte Muadelet ve Recai de yardım ederler. Sadettin sağ taraftaki dolabın ilaçlarını masanın üzerine dizmektedir.)*

LEMAN - *(Gelerek)* Müzayedeye mi çıkardınız eczaneyi? *(Tahsin'in grubuna bakarak)* Bunu da mı yapacaktınız? Allahtan korkunuz yok mu? Ne istiyorsunuz bu adamdan hepiniz?

(Ercüment'e) Bütün emeklerim haram olsun. Hakkımı haram ediyorum şahit olun.

ERCÜMENT - Anneciğim ben... *(Leman'ın sert hareketi üzerine arkasını getiremez)*

TAHSİN - Biz artık çıksak iyi ederiz.

FÜSUN - Ben de aynı şeyi söyleyecektim.

TAHSİN - *(Sadettin'e)* Sıkmayın kendinizi Sadettin Bey, her şey hallolur. *(Ercüment'e)* Şu inşaat yerine bir bakalım. *(Dışarda yine dinamitler patlamaktadır. Hep birlikte çıkarlar.)*

SADETTİN - Ünal gitti Leman Hanım, Ünal gitti.

LEMAN - *(Arkalarından bakarak başını sallar. Sadettin'e)* Üzme kendini, tilkinin dönüp geleceği yer kürkçü dükkânı.

SADETTİN - *(Leman'a doğru gelerek)* Gelir mi dersin? Dünkü tertip nasıl tesir etti?

LEMAN - Yeniden doğmuş gibiyim sayende Sa-

dettin Bey. Muhtar Paşaların Firdevs Hanımefendi jle, benden aldığın hayır dua yeter sana. Tam sana müjde vereceğim sırada... *(Viçen 'i ve ilaçları işaret eder)*

SADETTİN - Ne müjdesi?

LEMAN - Kızmıyacaksın ama.

SADETTİN - Hayır.

LEMAN - Kabul da edeceksin gık demeden.

SADETTİN - Bilmeden söz veremem.

LEMAN - Firdevs Hanımefendinin damadı Sıhhiye Vekâletinde müsteşar mı öyle bir şey. Senin ilacın iyi gelince tahlil etmiş, mükemmel bir ilaç demiş.

YUSUF - Elbette.

LEMAN - Bunun üzerine biz bir şey düşündük, iki kocakarı.

SADETTİN - Estağfurullah.

LEMAN - Sen şimdi hemen patentasını çıkaracaksın bu ilaan.

SADETTİN - Yok artık. ,

LEMAN - Dinle beni hemen çıkartacaksın. Nene lazım senin ayol. Sermayesini biz üzerimize alıyoruz.

SADETTİN - Sağ ol Leman Hanım ama istemem artık.

LEMAN - Ne demek istemem. O kadar uğraştın bir ilaç keşfettin. İki kişiyi de şifayab ettin. Niye cümle âlem faydalanmasın? Fena mı? İnsaniyete bir hizmet olur. İsmin şanla şerefle anılır.

YUSUF - Doğru. *(Söyle söyle, bam telidir belki tesir eder manasına gelen bir jestle Leman'ı teşvik eder)* .

LEMAN - *(Sadettin Beyin yumuşamadığını görerek)*

A yediği naneye bak. Beni dinle Sadettin Beyciğim. *(Yanma gider)* Oğlumla o solucan karıdan nasılsa kaçırabildiğim birkaç parça mücevherim var anaağımdan kalmış. Su içinde 70 bin eder. Nedir 70 bin, bugüne göre? Ama işine yarar sermaye olur. Bir çeşme yaptırayım diyordum, bu çeşmeden daha sevaplı bir iş.

SADETTiN - İstemem Leman Hanım. Ye onu sen, kemali afiyetle.

LEMAN - Anladım. Düşündüğün şeye bak. Sana medar olsun diye mi? Değil, inan olsun kendim için ayol. Belki ticaret yapacağım. Paramı işleteceğim.

YUSUF - Sen de bir öyle bir böyle konuşuyorsun. Hayrat mı ticaret mi hangisi?

LEMAN - Naparsın? *(Başka türlü kandıramıyorum diye bir jest yapar. Dışârda gitgide büyüyen bir gürültü, bağnşmalar ve konuşmalar)*

RUM

BALIKÇININ

SESi - Mutu in ulan Mutu.

REFET - Oradan bir atlarsa parçası kalmaz.

EMİR ERİ - Kriz geçiriyor zavallı. Dinamitten korkmuş. Yamacın üstünden atacak galiba kendini.

SADETTİN - *(Telaşlanmıştır)* Ne diyorsun. *(Çıkar)*

MUADELET - Sizi sever. Belki sizi dinler.

SADETTİN - *(O tarafa doğru giderek)* Bak oğlum, bak evladım ben Sadettin, tanımadın mı beni? Korkacak bir şey yok. Düşman değil, o kayaları yarıp ev yapıyorlar. Maytap gibi, havayi fişek gibi, ya. Bir şey yapmaz adama, dur dinle beni.

I. SES - Seni de dinlemiyor Sadettin Bey.

SADETTİN - Hay Allah *(Çaresizlik içinde etrafına bakınır. Birden aklına bir şey gelmiştir)* Oğlum Mutu, dur bir dakika. Gel bak, sana ne ve-recem. *(Kalabalık arasında Zafer Bayramı şerefine siyah elbisesini melon şapkasını giymiş, göğsüne de istiklal madalyasını takmış bir*

adam fark etmiştir. Koşup adamın madalyasını alır, yukarı doğru sallayarak) Mutu evladım bak nedir bu elimdeki?

II. SES - A gülüyor, gülüyor.

MUADELET - Selam duruyor.

REFET - Selam verirken düşecek.

SADETTİN - *(Sevinmiştir)* Ya senin işte bu. Gel bak göğsüne takalım. Gel aşağı.

LEMAN - İniyor galiba.

FÜSUN - İniyor iniyor.

REFET - İster misin inerken düşsün. *(Naciye bavulu ile girer. Kalabalığın neşe ve sevgi tezahürleri arasında Sadettin ve Köse Mutu eczaneye girerler)*

YUSUF - Gel bakalım. Al şimdi madalyanı takdim. *(Köse Mutu madalyanın takılması için göbeğini çıkarmış beklemektedir)*

ME. ŞAPKALI

ADAM - Madalyamı vermeyecek misiniz?

SADETTİN - Sonra alsanız olmaz mı?

ME. ŞAPKALI

ADAM - Olur mu, merasime gidecektim.

YUSUF - Dur usta.*(Koşarak çıkar)*

SADETTİN - *(Eczanenin bir köşesine sinmiş olan Naciye'yi görmüştür)* Sen gitmemiş miydin?

NACİYE - Döndüm, anlatırım sonra.

SADETTİN - Ünal gitti biliyor musun?

NACİYE - Öyle mi? *(Sadettin Mutu'nun yanına gider, bundan faydalanan Yusuf Naciye'ye yaklaşır)*

YUSUF - Naciye Abla anlatacak bir şeyin yok anlaşıldı mı? Kavgada darıldın gittin, sonra da yumuşayıp geldin. Hatta biraz dargın rolünü oynasan daha iyi olur. *(Mektubu gizlice uzatır)* Al mektubunu da, ne yazdığın kimseyi ilgilendirmez.

ME. ŞAPKALI

ADAM - Hadi bekliyorum.

YUSUF - *(Gelerek)* Tamam!

SADETTİN - Nedir o?

YUSUF - *(Altın biçimi çikolata almıştır. Öbür elinde kırmızı kurdele)* Surdan del. Dikince olur sana madalya.

SADETTİN - *(Madalyasını adama verir. O da homurdanarak gider.)*

YUSUF - Adam olursan bir tane daha var. Mavi kurdeleli bu sefer. *(Köse Mutu madalya göğsüne takılınca ağlamaya başlar. Bu bir sevinç ağlamasıdır. Sadettin'in göğsüne yaslanıp, yaralı yaralı eline sevgi ile sıkıp ulur)*

SADETTİN - Ağla ağla, ağladıkça açılırsın.

KÖSE MUTU - *(Herkese birer asker selamı vermeye başlar. Sonra Recai'nin, Aytekin'in önlerine gelerek durur)* Bir cigara versene.

AYTEKİN - Al bakalım tellendir. *(Sigarayı uzatır)*

SADETTİN - *(Oturup terini silmektedir)* Bir de kendimi mühimsiyormuşum. Başka mahalleye taşınaymışım.

NACİYE - *(Yanına gelerek)* Ne. oldu kuzum? Tasfiye mi ediyorsun?

SADETTİN - İstemiyor mu idin? Hem de senin bulduğun müşteriye satıyorum. Muradınıza erdiniz işte. Siz içerden onlar dışardan. *(Telefon, Yusuf açar) ,*

YUSUF - Evet. *(Sadettin'e)* Seyfi Bey. Hani üç gün evvel güllaç sipariş ettiğin. Bulmuş, külli-yetli miktarda.

SADETTİN - Yollamasın.

PEHLİVAN - *(Girerek)* Yollasın bre.

LEMAN - Romatizma ilacı için değil mi bu? Yollasın ben alacağım.

YUSUF - Adam zaten yolda diyor. *(Telefona)* Peki efendim.

SADETTİN - Nerde yapacağım ilaa. Hangi La-boratuvarda? Hangi para ile?

LEMAN - Sermaye hazır dedik ya.

PEHLİVAN - *(Müjde vermenin gururu ile)* Dükkân da hazır. *(Hepsi birden ona bakarlar.)*

SADETTİN - Nerde?

PEHLİVAN - Bizim dükkân ne zamandır sinek avlıyor. Gönen'e gidiyorum, kızıma. Karar verdim. Sana ciro edeyim bizim dükkânı. Hava parasız. Eski kiradır, sudan ucuz.

YUSUF - *(Aşka gelmiştir)* Yaşa pehlivan. *(Pehlivanın sırtına vurur)*

LEMAN - Daha ne düşünüyorsun Sadettin Bey?

SADETTİN - *(Bir sevinç şaşkınlığı içinde)* Onun cephesi biraz dar değil midir?

RECAİ - Buna mukabil derinliği vardır.

YUSUF - Sonra da arka bahçesi.

PEHLİVAN - Bildiğin gibi tanzim edersin. Küçük

bir tamir ister damı, o kadar. RECAİ - Bahçesinde havuzu var.

PEHLİVAN - Çardak desen orada da var. Salkımın âlâsı.

SADETTİN - İlkin hazır ilaç almamalı.

YUSUF - Almayız.

SADETTİN - Küçükten başlamalı. Kan, idrar, kazurat tahlili.

RECAÎ - Onda üstüne yoktur. Öbür eczane yapmıyor zaten.

YUSUF - İlacın gibi tahlili bile sevgi ile yaparsın usta.

SADETTİN - *(Hayale dalmış Pehlivan'a)* Arkaya senin ardiyenin olduğu yere bir de aseptik oda yapanm.

PEHLİVAN - Ne demek, elbet.

VİÇEN - *(Yusufa)* Başka direnin var mı?

SADETTİN - Dur.

VİÇEN - *(Şaşırmıştır)* Ne var?

SADETTİN - Onu ver buraya. O bize lazım olacak.

VİÇEN - yeria alıcı böyle olur? Satışa çıkarmadın?

SADETTİN - Yalnız o lazım.

VİÇEN - *(Sinirlenmiştir)* Peki al bakalım. Bunu envanterden silelim.

SADETTİN - Gel istersen bir alıcı gözü ile bakalım, senin dükkânına. *(Sadettin, Pehlivan, Şehnaz, Leman, Yusuf çıkar. Naciye Muade-let'leyalnız kalır)*

MUADELET - Neden döndünüz?

NACİYE - Sormayın bana bir şey.

MUADELET - Ben her şeyi anlamıştım. O geceden beri. Şiiri yazan da o idi değil mi? (Naciye'nin *başıyla tasdik etmesi üzerine)* Hissim-

de hiç yanılmam. Sizin yerinizde olsam giderdim.

NACİYE - Gidiyordum da bir kelime...

MUADELET - Ne kelimesi?

NACİYE - Bak göreceksin diyordu. Seyyar tiyatroculuk daimi hava tebdilidir. Kaynaşırsın zamanla. Bir müddet sonra da gişeye otursun, patron karısı olarak. *(Sessizlik)* Durum çok komik geldi birden. Hesap makina-sından kaçıp, tiyatro gişesine oturmaya giden bir kahraman. Gülme tuttu. Sinirli bir gülme, gözlerimden yaş gelircesine. Ancak o zaman anladım ağladığımı.

MUADELET - O ne yaptı?

NACİYE - Senin sinirin bozuk dedi. Gece kurulan hayaller sabaha dayanamıyor dedim. İlk gün ışığı onlan soldurup eritiyor.

MUADELET - O ne dedi?

NACİYE - Ben öyle düşünmüyorum dedi. Keşke gelmeseydin, kaderime alışmış gidiyordum dedi.

MUADELET - Ne kadar hassas adam. Bari ayrılırken öpüşseydiniz.

NACİYE - O kalabalıkta.

MUADELET - Yazık ne yazmıştınız mektupta?

NACİYE - Hiç, ablama gittiğimi.

MUADELET - Üzülmeyin. Duyurmadık. Aranızdaki kavgadan sanıyor.

NACİYE - Yahut da öyle görünüyor. Kibirlidir. Üstelemez.

MUADELET - Sorarsa?

NACİYE - Söylerim. İstemezse giderim.

SADETTİN - *(Gelerek)* Evet arkası daha geniş,

mesela yan duvara şu iki dolap pekâlâ sığar.

VİÇEN - Ne münasebet onlar bize lazım.

SADETTİN - Müstahzarları piyasaya çıkarıp da belimizi biraz doğrultunca yandaki bakıranın dükkânını da ilhak etmeli. O zaman bu dolap da arkaya sığar. *(Arşevir ve Viçen birbirlerine bakışırlar)*

REFET - O zaman, ben de çardağın önünde çalışırım.

SADETTiN - Yazın orda, *(Masayı gösterir)* kışın da bunun üstünde.

REFET - Doğru.

RECAİ - Yeni müstahzarın adı ne olacak?

SADETTiN - Bilmem.

RECAİ - Rubromat Sadettin nasıl?

LEMAN - Söylemesi biraz güç ama.

REFET - İyidir iyi.

PEHLİVAN - Hemen bugün toplar, yann hallederim.

LEMAN - Paralar hazır. Patenta istidasını elden vereceğiz. Çabuk olsun diye... *(Refet daktilo-sunun başına geçer)*

REFET - Şimdi yazıyorum.

YUSUF - İlaa yalnız güllaç içinde mi piyasaya süreceğiz?

SADETTİN - Belki toz olarak da.

YUSUF - O zaman bu şişeler de lazım olacak.

VİÇEN - *(Artık sabrı taşmıştır)* Nasreddin Hoca hikâyesine döndü. Ona değdi buna değmedi. Al be hepsini. Böyle satıcı görmedim ömrümde. Hem verir hem pişman olur. *(Çıkıp gider)* Madem satmayacaktın niye envanter çıkarttın?

PEHLİVAN - İyi oldu iyi. Naklederken lazım olacak zaten. Ben şimdi gidiyorum.

SADETTİN - Sağ ol var .ol canım.

REFET - *(Kâğıdı çekerek)* 16 kuruşluk pul. *(Yapıştırır)* Şuraya bir imza. *(Sadettin imzalar)*

SADETTİN - Hayırlı olsun.

LEMAN -Uğurlu olsun.

REFET

ve RECAİ - Uğurlu kademli olsun.

NACİYE - *(Köşeye büzülmüş mahzun mahzun onları seyretmektedir)*

LEMAN - Ben şu istidayı Firdevs Hanımefendinin damadına götüreyim.

REFET - Bu da biti.

SADETTİN - *(Recai'ye)* Bir buzdolabı daha ister bu eczaneye. Şu ıslanan dolaplara da cila.

YUSUF - Sigorta parasını alınca artık.

SADETTİN - Şu borçlan bir temizleyelim: Hayırlısı. Yeni kredi almalı yakında *(Yusufa).*

YUSUF - Hani küçükten başlayacaktık?

SADETTİN - Küçükten başlayıp, küçükte kalacak değiliz ya. Bu beşinci müstahzanmız oluyor. Bir imalathane gerek bundan sonra. *(Hayalinin burasında gözü kendisini üzgün dinleyen Naciye'ye ilişir. Yanına yaklaşır)* Sana da o sevdiğin sadakor rengi tişörtü alırım. Yakında, merak etme.

EMİR ERİ - *(Elinde bir reçete ile girer)* Ne kadar zamanda olur bu?

SADETTİN - *(Reçeteyi tetkik eder)* Bir çeyrekte.. Otur oğlum. *(Emir eri 1. perdedeki yerini alır)*

REFET - *(Recai'ye)* Var mısın sen bir partiye?

RECAİ - Hay hay. *(tik perdedeki yerlerini alırlar)*

YUSUF - *(Biraz evvel sayarken Viçen'in masanın üzerine devirdiği küçük şişeyi doğrultur)* Buraya iodoform dökmüşler.

SADETTİN - Bırak koksun oğul *(Derin derin sarhoş gibi koklar)* Canına yandığım iodoform, insanlar için oksf)en, nebatlar için klorofil ne ise iodoform da o benim için. Eczane demek bu koku demektir. O olmadan Sadettin nasıl yaşar? Üç gün içinde solar, boşalır, göçerdi. *(Alman gebe kadın banka oturur. Bir mektup okumaktadır. Sadettin laboratuvara girer, havan ezerek çıkar).*

ALMAN - Yüksel'den var dün bir mektup. Ben çok seviniyor.

SADETTİN - Demedim mi sana, gözün aydın.

ALMAN - *(Hazırlığı fark etmiştir)* Siz nereye taşınıyor? Çok uzak? Çok fena o zaman.

SADETTİN - *(Gülerek)* Merak etme kızım. *(Kapıdan Pehlivan'ın dükkânı tarafını gösterir)* Na şuraya. Pehlivan'ın kadayıfçı dükkânına.

ALMAN - *(Sevinmiştir)* Ben zannettim siz gidiyor başka mahalleye.

SADETTİN - Hiç ölür mu, buradayım tabii. Bu mahalle bensiz ne yapar? *(ilk sahnedeki donmuş resmi yine görünür)*

YUSUF - Ama mahalle onsuz olabiliyormuş pekâlâ. Ustayı kaybedeli bu Mart sekiz yıl bitecek. Rahmetli olduğunu başta söylesem üzülürdünüz değil mi? Evet. Bu resmin çekildiğinden iki yıl sonra öldü. Havan elinde değil, hayır bilet alırken teslim etti ruhunu. Tam da borçlarını ödeyip rahata ereceği sırada. Ünal bir yıl sonra geldi, babası ile barıştı. Söz aramızda heykelciliğe de pek istidadı yoktu. Gençlik. Melda Tahsin Beyle

barışmadı. Amerikan Hava Yollarında çalışıyor. Yolunuz düşerse biletinizi ondan alın. Tapucu Refet, Recai Beyler iyiler. Muadelet Hanım bildiğiniz minvalde. Leman Hanımın

romatizması geçti. Ama Miralay Bey sizlere ömür. Eskilerden kim kaldı şurada. Naciye Ablayı sorarsanız hepimizi bıraktı gitti. Sefa'ya gitmediğine iyi etti. İnsan hayatında hiç değilse kullanamadığı bir imkânın hayalini yitirmemeli. Gideydi, bu hayal her günün adilikleri, bulaşık suları, sigara kokuları içinde kanatlarını kaybedecekti. Ünal rahatına geldiği için eczanede hazır iloççılığa gidiyor. Bana gelince, lüzum olmasa da havan ezerim. Varsa eğer ruhu şad olsun ustanın^ diye. Bakın o zamandan bu zamana iki kıta arasındaki bu çatlaktan nice sular geçti ve geçmekte. Hakkı varmış rahmetlinin. İnsanlar yıkılıp gidiyor, hatta imparatorluklar çöküyor da eczaneler duruyor. Eğer temeline insan sevgisi karışmışsa... *(Vapur sesi)* Evet Beykoz vapuru. Sizi geç tuttum galiba. Özür dilerim. İyi geceler.